

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

ଯୀଶୁ କିଏ? — ଷ୍ଟୁଙ୍ଗସ ନମ୍ବର ସହିତ ଏକ KJV ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ

ଯୀଶୁ କିଏ · ଆଦିପୁସ୍ତକରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇବଲ ମଧ୍ୟଦେଇ ଏକ ଯାତ୍ରା

ମୌଳିକ ବାଇବଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ — ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର

ଆରମ୍ଭିକ ବାକ୍ୟ

ଯୀଶୁ ଜନ୍ମ ହେବାର ସାତଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଶିଶୁଙ୍କୁ କଣ ବୋଲି କୁହାଯିବ/ ଏହା ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦିଆଯାଇପାରୁଥିବା ନାମ ନୁହେଁ। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ପଢ଼ିବାକୁ ତୁମକୁ କିଛି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ତୁମେ କେବଳ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଜୀବିତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ବାଇବଲ ନିଜେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ କହେ ତାହା ପଢ଼ି ନିଜେ ବିଚାର କରିଥିବା ଲୋକ ବହୁତ କମ। ଆଜି ତୁମେ କଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ଏବଂ ତୁମକୁ କଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ଆମ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ। ଆମେ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ତୁମେ ଏଠାରେ ଅଛ ମୂଳ ଉତ୍ସରୁ ଯୀଶୁ ବିଷୟରେ ତୁମର ବୁଝାମଣାକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଦେଖ, ଏହାର କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ନୁହେଁ। ଯେଉଁଠାରେ ବାଇବଲ ସିଧାସଳଖ କିଛି କହେ, ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ତାହା କୁହେ। ଯେଉଁଠାରେ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପାଖାପାଖି ରଖିବାରୁ ଏକ ନିଶ୍ଚୟ ଆସେ, ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ତାହା ମଧ୍ୟ କୁହେ। ଏଠାରେ କୌଣସି ବିଷୟ କାହାରି ଏକମାତ୍ର ବଚନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ପଢ଼।

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭିତ୍ତି

ଯିଶାଇୟ 9:6 କାରଣ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଭାର ଥୁଆଯିବ; ପୁଣି, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜା ହେବ।

ଏକ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ + ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଆଗଲେ → ତାହାଙ୍କର ନାମ ମହାପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ଡକାଯିବ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମର ସାତ ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଶିଶୁ ପରାକ୍ରମୀ ଇଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯିବେ। ଶିଶୁ ଯୀଶୁ ଏକ ଖାଦ୍ୟ ପାତ୍ରରେ ଶୋଇଥିଲେ। ପଦଟିକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

A. ଯେଉଁ ଇଶ୍ୱର "ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ" କହିଲେ — ଏକ ଇଶ୍ୱର, ଓ ଏକରୁ ଅଧିକ ବକ୍ତା

A1. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 1:26 ଏଥିଭିତ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ। ସେମାନେ ଜଳଚର ମାତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଖେଚର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶୀଳ ସବୁ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ।” (27) ଏଥିଭିତ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ, ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟାନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁ → ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ ଏବଂ ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ ଏକାଠି ପଢ଼ି ଏହି ଦୁଇ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ମୃଦୁ କର ନାହିଁ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ କହେ "ଆମେମାନେ" ଏବଂ "ଆମମାନଙ୍କର"। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ କହେ "ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ" ଏବଂ "ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କଲେ," ଉଭୟ ଏକବଚନ। ବାଇବେଲ ଏହି ଦୁଇ ପଦକୁ କୌଣସି କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ବା ପାଖାପାଖି ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ବାଇବେଲ କେବଳ ଉଭୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ।)

A2. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:22 ଏଥିଉଡ଼ାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ବୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆମମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଡୋଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ,”

ମନୁଷ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ ପରି ହୋଇଗଲା, ଭଲମନ୍ଦ ଜାଣିବା ପାଇଁ

A3. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 11:7 ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯେପରି ପରସ୍ପର ଭାଷା ବୁଝି ନ ପାରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଆସ, ଆମେମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାର ଭେଦ ଜନ୍ମାଉ।”

ଆସ, ଆମେମାନେ ତଳକୁ ଯାଉ + ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାକୁ ଗୋଳମାଳ କରିଦେଉ।

A4. ଯିଶାଇୟ 6:8 ଏଥିଉଡ଼ାରେ “ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି? ଓ କିଏ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିବ?” ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ରବ ମୁଁ ଶୁଣିଲି। ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାଅ।”

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ରବ ମୁଁ ଶୁଣିଲି + ତେବେ ମୁଁ କହିଲି?

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯିଶାଇୟ ୬:୮ କୁ ଭଲଭାବେ ଦେଖନ୍ତୁ। ସେହି ଏକ ପଦରେ ଏକା ବାକ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ରୂପ ରହିଛି: "ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି" ଏବଂ "ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଏ ଯିବ।" ସେହି ଏକ ବକ୍ତା ଏକବଚନ ରୂପ ଓ ବହୁବଚନ ରୂପ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଏହା ଲେଖାରେ ଭୁଲ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଇଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ନିଜକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ବହୁବଚନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସମାନ ଢାଞ୍ଚା ବାଇବେଲର ଅନେକ ଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକରେ, ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି, ଅନେକ ଥର ଯିଆଁ।)

A5. ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 6:4 ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି। **[H259 echad ■]**

ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ଶୁଣ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି.

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୬:୪ ଏହି ପାଠ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରେ। ଇଶ୍ୱର ଏକ, ଏବଂ କେବଳ ଏକ: ଦୁଇ ନାହିଁ, ତିନି ନାହିଁ, ଅନେକ ନାହିଁ। ଏହି ପାଠ୍ୟରେ ଥିବା କୌଣସି ପଦ ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟ ଇଶ୍ୱରକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ପରି ମନେହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଭୁଲ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇଛି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ ୬:୪ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ। ଏହି ପଦରେ "ଏକ" ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଏକା ଶବ୍ଦକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଏହି ଶବ୍ଦ ହେଉଛି echad। ଏହା ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦ ଯାହା ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତକୁ ଏକ ଦିନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯଦିଓ ଏକ ଦିନରେ ଦୁଇ ଭାଗ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହା ଏକ ପୁରୁଷ ଓ ତାହାର ପତ୍ନୀକୁ ଏକ ଶରୀର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି। ବାଇବେଲ "ଏକ" ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ ବାଛିଲା ଯାହା ଭିତରେ ଏକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିପାରନ୍ତି। ଉତ୍ପତ୍ତି ୧:୨୭ ପରେ ଇଶ୍ୱର କହୁଥିବା ବିଷୟ ଲେଖିଛି "ଆସ, ଆମେମାନେ କରୁ।")

A6. ଯିଶାଇୟ 45:5 ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନାହିଁ; ଆମ ଛଡ଼ା ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି; ତୁମେ ଆମକୁ ନ ଜାଣିଲେ ହେଁ ଆମେ ତୁମର କଟିବନ୍ଧନ କରିବା;

ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ + ମୋ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନାହିଁ + ମୋ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରମେଶ୍ୱର ନାହିଁ

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯିଶାଇୟ ୪୫:୫ ଏହି ସତ୍ୟର ଅନ୍ୟପାର୍ଶ୍ୱକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ଏହାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଃ ଭାବରେ କହନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି। ଏହି ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଯାହା ଖୋଜି ପାଇବ, ତାହା କେବେ ବି ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱର ଯୋଡ଼ି ପାରିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଯାହା ଖୋଜି ପାଇବେ, ତାହା ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଠାରୁ ଅଧିକ ଅଭୂତ ଏବଂ ଅଧିକ ଭଲ: ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି।)

B. ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ବୋଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି — ଯାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ

ଏକା ଶବ୍ଦ ଯାହାକୁ "ଦୃଢ଼" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ତାହା ମାଲାକ୍ (H4397)। ମାଲାକ୍ ଅର୍ଥ ପଠାଯାଇଥିବା ଜଣେ। ମାଲାକ୍ ପଠାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଭାରକୁ ନାମିତ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସ୍ୱଭାବକୁ ନୁହେଁ। ତଳେ ଥିବା ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ବାଇବେଲ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଠାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ କଣ କରେ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

B1. ମରୁଭୂମିରେ ହାଗାର — ସେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଦିଅନ୍ତି

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 16:7 ଏଥିଉଡ଼ାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିକଟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଶୂରର ପଥରେ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି, ତହିଁ ନିକଟରେ ତାହାକୁ ଦେଖି କହିଲେ **[H4397 malak ■]** (8) “ଆଗୋ ସାରୀର ଦାସୀ ହାଗାର, ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲ? ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯିବ?” ତହିଁରେ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଆପଣା ସାଆନ୍ତାଣୀ ସାରୀ ନିକଟରୁ ପଳାଇଅଛି।” (9) ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଆପଣା ସାଆନ୍ତାଣୀ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ ନମ୍ର ଭାବରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତର ବଶୀଭୂତା ହୁଅ।” (10) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମ ବଂଶ ଏପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଯେ ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ତାହା ଅଗଣ୍ୟ ହେବ।”

ଆମେ ତୁମ ବଂଶ ଏପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଯେ ବାହୁଲ୍ୟ ସକାଶୁ ତାହା ଅଗଣ୍ୟ ହେବ.

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 16:13 ଆଉ ହାଗାର ଆପଣା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତାକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ନାମ ରଖିଲା, ଯଥା, “ମନ୍ଦର୍ଶକ ପରମେଶ୍ୱର” (ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖୁଅଛ); ଯେହେତୁ ସେ କହିଲା, “ଯେ ମୋତେ ଦେଖନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ କି ଏଠାରେ ଆହୁରି ବଞ୍ଚିଛି।”

ଆଉ ହାଗାର ଆପଣା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତାକାରୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ନାମ ରଖିଲା, ଯଥା, “ମନ୍ଦର୍ଶକ ପରମେଶ୍ୱର” (ହେ ପରମେଶ୍ୱର.

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ବିଷୟ ପାଠକଙ୍କୁ ଅଟକାଇବା ଉଚିତ। ପ୍ରଥମଟି, "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କହନ୍ତି, "ମୁଁ ତୁମର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବି"। ସେ କହନ୍ତି ନାହିଁ, "ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବେ।" ସେ ନିଜେ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ କଥା କୁହନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟଟି, ବାଇବେଲ ପାଠ୍ୟ ନିଜେ, ହାଗାରର ମତ ନୁହେଁ, ଏହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ "ତାଙ୍କୁ କହିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ" ବୋଲି କହେ। ହାଗାର ଏହି ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ "ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱର" ବୋଲି କହନ୍ତି। ଆଦିପୁସ୍ତକ ପୁସ୍ତକର ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ହାଗାରଙ୍କ ସହ ସହମତ ଅଟନ୍ତି।)

B2. ଇସହାକଙ୍କ ଉପରେ ହାତ — ସେ ନିଜେ ନିଜ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:11 ଏପରି ସମୟରେ ଆକାଶରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ଅବ୍ରାହାମ, ହେ ଅବ୍ରାହାମ!” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ।” (12) ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ସେହି ବାଳକର ପ୍ରତିକୂଳରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର ନାହିଁ ଓ ତାହା ପ୍ରତି କିଛି କର ନାହିଁ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ଭୟ ଅଛି, ଏହା ଏବେ ଆମେ ବୁଝିଲୁ; ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଆପଣାର ପୁତ୍ର, ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ହିଁ ଅସମ୍ମତ ନୋହିଲା।”

ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମକୁ ଆପଣାର ପୁତ୍ର, ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ହିଁ ଅସମ୍ମତ ନୋହିଲ।

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:15 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଆକାଶରୁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ (16) “ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ଆମଙ୍କୁ ଆପଣାର ପୁତ୍ର, ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଦେବାକୁ ଅସମ୍ମତ ନୋହିଲ; (17) ତୁମର ଏହି କର୍ମ ସକାଶୁ ଆମେ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଅଛୁ, ଆମେ ତୁମକୁ ଅବଶ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଆକାଶସ୍ଥ ତାରାଗଣ ଓ ସମୁଦ୍ରର ବାଲି ପରି ତୁମର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା; ତୁମର ବଂଶ ଶତ୍ରୁଗଣର ନଗର-ଦ୍ୱାର ଅଧିକାର କରିବେ। (18) ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଜାତି ତୁମର ବଂଶ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; ଯେହେତୁ ତୁମେ ଆମର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛ।”

ମୁଁ ଆପଣା ଦ୍ୱାରା ଶପଥ କରିଅଛି, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି → ତୁମ ବଂଶରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତି ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ 22:11-18ରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ବାକ୍ୟାଂଶ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ। ପ୍ରଥମ ବାକ୍ୟାଂଶ ହେଉଛି, “ତୁମେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ମୋଠାରୁ ଅଟକାଇ ରଖୁ ନାହିଁ।” ଅବ୍ରାହାମ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲେ। ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶରେ ବକ୍ତା କହନ୍ତି ଯେ ପୁତ୍ରକୁ ବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଟକାଇ ରଖାଯାଇ ନାହିଁ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବାକ୍ୟାଂଶ ହେଉଛି, “ମୁଁ ଆପଣା ଆଶରେ ଶପଥ କରିଅଛି, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।” ପ୍ରାଚୀନ ସମୟରେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାଠାରୁ ମହାନ୍ କାହା ନାମରେ ଶପଥ କରୁଥିଲେ। ଏକ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦୂତ ଯିଏ କେବଳ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଏ, ସେ ଆପଣା ନାମରେ ଶପଥ କରେ ନାହିଁ। ଏକ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଦୂତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ନାମରେ ଶପଥରେ ହସ୍ତାକ୍ଷର କରେ ନାହିଁ। ଏସୀ 6:13 ଏହାର କାରଣ ଦିଏ। ଏସୀ 6:13 କହେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ନିଜ ଆଶରେ ଶପଥ କଲେ। ଏସୀ 6:13 କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ: “କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ ମହାନ୍ କାହା ନାମରେ ଶପଥ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ।”)

B3. ଯାକୁବ ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି — ଓ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଦିଅନ୍ତି “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖ”

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 32:24 ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ସେଠାରେ ଏକାକୀ ରହିଲା; ତହିଁ ଜଣେ ପୁରୁଷ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କଲେ। (25) ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଜୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଦେଖି ସେ ଯାକୁବର ଉରୁଦେଶର ସନ୍ତି ସ୍ଥାନରେ ଆୟାତ କଲେ; ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଏପ୍ରକାର ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଯାକୁବର ଉରୁସନ୍ଧି ଖସିଗଲା। (26) ଏଥିରୁଆରେ ସେହି ପୁରୁଷ କହିଲେ, “ଆମକୁ ଛାଡ଼, କାରଣ ପ୍ରଭାତ ହେଲା।” ତହିଁ ଯାକୁବ କହିଲା, “ତୁମେ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ କଲେ, ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ।”

ଜଣେ ପୁରୁଷ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ କଲେ → ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ନ କର, ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ।

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 32:28 ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଯାକୁବ ନାମରେ ଆଉ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ; କାରଣ, ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଜୟୀ ହୋଇଅଛ।” (29) ସେତେବେଳେ ଯାକୁବ ପଚାରି କହିଲା, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ତୁମର ନାମ କୁହ।” ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ କାହିଁକି ଆମର ନାମ ପଚାରୁଅଛ?” ତହିଁ ସେ ସେଠାରେ ଯାକୁବକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। (30) ସେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ପନୂୟେଲ ରଖିଲା; ଯେହେତୁ ଯାକୁବ କହିଲା, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୁଖାମୁଖି ଦେଖିଲେ ହେଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚିଲା।”

ତୁମେ ଜଣେ ରାଜକୁମାର ପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଶକ୍ତି ପାଇଅଛ → ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ମୋର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ପାଇଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟର ପାଠ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି କହେ। ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଏହି ମନୁଷ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଯାକୁବଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଶକ୍ତି ଅଛି। ଯାକୁବ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖ” ରଖନ୍ତି। ଯାକୁବ କହନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଲା। ଯାକୁବ ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନାମ ପଚାରନ୍ତି। ଯାକୁବ କୌଣସି ନାମ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ଏକ ପ୍ରତିପ୍ରଶ୍ନ ପାଆନ୍ତି। ନାମ ବିଷୟରେ ଏହି ଅନୁଭବିତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ମନେ ରଖନ୍ତୁ। ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପୁନର୍ବାର ଆସେ, ବାଇବେଲର ଏକ ଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକରେ, ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ପରେ।)

B4. ବୃକତ ବୁଦା — ଦୂତ ଯିଏ ଆମେ ଅଛୁ

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 3:2 ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ବୁଦା ମଧ୍ୟରୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ; ତହିଁ ସେ ଅନାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖି, ବୁଦା ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉଅଛି, ତଥାପି ବୁଦା ନଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ। (3) ତେଣୁ ମୋଶା କହିଲେ, “ମୁଁ ଏକ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏହି ମହାଶୂର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ଦେଖିବି, ବୁଦାଟା କାହିଁକି ଦଗ୍ଧ ହେଉ ନାହିଁ।” (4) ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ, ଯେ ସେ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ବୁଦା ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ମୋଶା, ହେ ମୋଶା।” ତହିଁରେ ସେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି।” (5) ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏ ସ୍ଥାନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ତୁମ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼; କାରଣ ତୁମେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ, ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି।” (6) ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଆମେ ତୁମର ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍, ଅବ୍ରାହାମର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଇସହାକର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର।” ତହିଁରେ ମୋଶା ଆପଣା ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କଲେ, କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଭୀତ ହେଲେ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ଦେଖାଦେଲେ → ଇଶ୍ୱର ଝାଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 3:14 ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଯେ ଅଛୁ, ସେ ଅଛୁ,” ପୁଣି, ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣକୁ କହିବ, ‘ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ (ଆମେ ଅଛୁ) ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି।’”

ଆମ୍ଭେ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ → ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩:୨ କହେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ/ ଦୁଇ ପଦ ପରେ, ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩:୪ କହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର। ସେହି ସମାନ ବୁଦ୍ଧି, ସେହି ସମାନ ଅଗ୍ନି, ଏବଂ ସେହି ସମାନ ସ୍ୱର ଉଭୟଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଏ। ବାଇବଲ କେବେ ହେଁ ଏହାକୁ ଏକ ବିରୋଧାଭାସ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରେ ନାହିଁ। ଏହି ସମାନ ସ୍ୱର ତା'ପରେ ସେହି ନାମ ଦିଏ ଯାହା ଇସ୍ରାଏଲ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ବହନ କରିବ: ମୁଁ ଯେ ଅଛି ସେ ଅଛି।)

ଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ଜ୍ୱଳନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଯାଣୁ

ଯୋହନ ୫:୫୬ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବା ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କଲେ।” (୫୭) ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମକୁ ତ ଏଯାଏଁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତୁମେ କଅଣ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ? (୫୮) ଯାଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି।” (୫୯) ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଣୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରିଗଲେ।

ଅବ୍ରାହାମ ହେବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଅଛି → ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପଥର ଉଠାଇଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଏହି ଦୁଇଟି ଦୃଶ୍ୟକୁ ପାଖାପାଖି ରଖି ପାର୍ଥକ୍ୟଟିକୁ ଶିଖିବାକୁ ଦିଅ। ଝାଟିଗଛ ନିକଟରେ, ଅଗ୍ନିରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱର କହେ ମୁଁ ଅଛି। ମୋର ଝାଟିଗଛ ନିକଟରେ ମୁଖ ଲୁଚାନ୍ତି। ମନ୍ଦିରରେ, ଏକ ଲୋକସମୂହ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ କହନ୍ତି ମୁଁ ଅଛି। ଲୋକସମୂହ ପଥର ଉଠାନ୍ତି। ଯାଣୁ କ'ଣ କହିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ଲୋକସମୂହ ଦୃଢ଼ରେ ନ ଥିଲେ। ଲୋକସମୂହ ଯାଣୁଙ୍କ କଥାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିଥିଲେ। ଲୋକସମୂହ ଯାଣୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପଥର ମାରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିଚାର କଲେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଯାଣୁ କହିଲେ ନାହିଁ “ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ଥିଲି।” ଯାଣୁ କହିଲେ ମୁଁ ଅଛି।)

B5. ମାନୋହ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ — ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନାମ

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 13:3 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମେ ବନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ।

ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାହାକୁ କହିଲେ → ମାତ୍ର ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ।

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 13:17 ଏଥିଉତ୍ତରରେ ମାନୋହ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କର ନାମ କଅଣ? ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲେ, ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ଗୌରବ କରିବୁ।” [H6383 piliy ■] (18) ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଆମ ନାମ କାହିଁକି ପଚାରୁଅଛ, ତାହା ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ?”

ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନାମ କାହିଁକି ପଚାରୁଅଛ, ତାହା ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ?

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା 13:20 ଯେତେବେଳେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଯଜ୍ଞବେଦିରୁ ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦିର ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗମନ କଲେ। ସେସମୟରେ ମାନୋହ ଓ ତାହାର ଭାରିଆ ଅନାଉଥିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଲେ। (21) ଏଥିଉତ୍ତରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ମାନୋହକୁ ଓ ତାହାର ଭାରିଆକୁ ଆଉ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ନାହିଁ। ତହିଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ବୋଲି ମାନୋହ ଜାଣିଲା। (22) ଏଣୁ ମାନୋହ ଆପଣା ଭାରିଆକୁ କହିଲା, “ଆମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ, ଏଣୁ ଅବଶ୍ୟ ମରିବା।”

ସେସମୟରେ ମାନୋହ ଓ ତାହାର ଭାରିଆ ଅନାଉଥିଲେ → ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ, ଏଣୁ ଅବଶ୍ୟ ମରିବା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିନୋଟି ବିଷୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି। ମାନୋହ ନାମ ପଚାରନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯାକୃବ ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩୨ ରେ ପଚାରିଥିଲେ। ମାନୋହଙ୍କୁ ସୁନର୍ବର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ଏଥର ଏକ କାରଣ ସହିତ। ସେହି କାରଣ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକା ଶବ୍ଦ ପିଲିଇ (H6383)। କେଜେଭି ଏହାକୁ “secret” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରିଥାଏ। ପିଲିଇ ଅର୍ଥ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଯାହା ଜଣାଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ। ପିଲିଇ ସେହି ମୂଳ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଆସିଛି ଯେଉଁଠାରୁ ପେଲେ (H6382) ଆସିଛି, ଯାହା ଯିଶାଇୟ ୯:୨ ରେ “Wonderful” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁକୁ ନାମିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ସମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତତ୍ପରେ ବେଦିର ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ଉପରକୁ ଉଠିଯାଆନ୍ତି। ମାନୋହଙ୍କର ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ “ଆମେ ଏକ ଦୂତ ଦେଖୁଛୁ” ନୁହେଁ। ମାନୋହଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି “ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ।”)

B6. ଯିରୀହୋ ବାହାରେ ସେନାପତି — ଉପାସନା କରାଗଲା, ଏବଂ ପାଦୁକା କାଢ଼ିଦିଆଗଲା

ଯିହୋଶୁୟ ୫:13 ପୁଣି ଯିହୋଶୁୟ ଯିରୀହୋ ନିକଟରେ ଥିବା ବେଳେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ସେ ଚକ୍ଷୁ ମେଲାଇ ଅନାଇଲେ, ଆଉ ଦେଖି, ନିଷ୍ଘୋଷ ଖଡ୍ଗ ହସ୍ତ ଏକ ପୁରୁଷ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ; ଏଥିରେ ଯିହୋଶୁୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ?” [H8269 sar ■] (14) ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ନା; ମାତ୍ର ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି, ଏବେ ଆସିଲୁ;” ତହିଁରେ ଯିହୋଶୁୟ ଭୂମିରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ପ୍ରଣାମ କରି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସକୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି?” (15) ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼, କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ଠିଆ ହେଉଅଛ, ତାହା ପବିତ୍ର।” ଆଉ ଯିହୋଶୁୟ ସେପରି କଲେ।

ଯିହୋଶୁୟ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ପ୍ରଣାମ କଲେ → ତୁମ ପାଦରୁ କୋଡ଼ା ଫିଟାଇ ଦିଅ; କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ଠିଆ ହୋଇଛ, ତାହା ପବିତ୍ର।

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚମଡ଼ା ଜୋଡ଼ା କାଢ଼ିବାକୁ କୁହାଗଲା

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 3:5 ତହିଁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏ ସ୍ଥାନର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ ନାହିଁ, ତୁମ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼; କାରଣ ତୁମେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ, ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି।”

ତୁମ୍ଭ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼; କାରଣ ତୁମେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଅଛ, ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଦେଖନ୍ତୁ, ଏକା ଆଦେଶ, ପ୍ରାୟ ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦରେ, ଶହ ଶହ ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନରେ ଥିବା ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା। ବ୍ରଦା ନିକଟରେ, ଆଦେଶ ସେହି ସ୍ୱର ଠାରୁ ଆସେ ଯାହାକୁ ବାଇବଲ ପାଠ୍ୟ ପୁରୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହେ। ଯିରୀହୋ ବାହାରେ, ଆଦେଶ ଏକ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଆସେ ଯିଏ ହାତରେ ଖଣ୍ଡା ଧରି ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ଯିହୋଶୁୟ ମୁହଁରେ ପଡ଼ି ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି। ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଣାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏହାକୁ ତୁଳନା କରନ୍ତୁ, ଏକ ପ୍ରକୃତ ସୃଷ୍ଟି ଦୃତ ଯେତେବେଳେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେ କଣ କରନ୍ତି। ଦୃତ କୁହନ୍ତି, "ମୁଁ ତୁମର ସହଦାୟ" (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୦), ଏବଂ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର" (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୯)। ଯୋହନ ଦୁଇ ଥର ଏକ ଦୃତଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଏବଂ ଦୁଇ ଥର ମଧ୍ୟ ଦୃତ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଯିରୀହୋ ବାହାରେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ପ୍ରଣାମକୁ କେହି ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ନାହିଁ।)

B7. ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂତନ ନିୟମ ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କିଛି କହେ

ଯୋହନ 1:18 କେହି କେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ, ପିତାଙ୍କ କୋଳସ୍ଥିତ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। [G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

କେହି କେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି → ଏକମାତ୍ର ଜାତ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି।

ଯୋହନ 5:37 ଆଉ, ଯେଉଁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି। ତୁମେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କର ଆକାର ଦେଖି ନାହିଁ

ତୁମେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କର ଆକାର ଦେଖି ନାହିଁ.

୧ ତୀମଥ 6:16 ଯେ ଏକମାତ୍ର ଅମର ଓ ଅଗମ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ନିବାସୀ, ଯାହାଙ୍କୁ କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ବା ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ, ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତାହା ଦର୍ଶାଇବେ; ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଓ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ। ଆମେନ୍।

ଯାହା ନିକଟକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆସିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ଦୀପ୍ତିରେ ବାସ କରୁଥିବା → ଯାହାକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିନାହିଁ, କି ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଇବେଲର ଦୁଇଟି ଅଂଶକୁ ପାଖାପାଖି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଅଂଶକୁ ଏକାଠି ପଢ଼ନ୍ତୁ।

ପୁରାତନ ନିୟମ ବାରମ୍ବାର କହେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କଥା କହିଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାମ୍ନାରେ ଭୋଜନ କଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ମୁଣ୍ଡିମୁଣ୍ଡ କଲେ, ଏବଂ ଜୀବିତ ରହିଲେ।

ନୂତନ ନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ତିନିଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହେ ଯେ, କେହି କେବେ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ କେହି ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ।

ଏହି ଦୁଇଟି ବକ୍ତବ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରି ନ ଥିଲେ ସେହି ପିତା, ଏହିପରି ଏକ ଓ ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି। ଯୋହନ କହନ୍ତି ଯେ, ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ। ସେ କହନ୍ତି ଯେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମିତ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ଯେ ପିତାଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ପୁତ୍ର ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇ ପାରେ।

[ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି — କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପଦ ଏକାକୀ ଏହା କହେ ନାହିଁ]

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏଠାରେ ସାବଧାନ ଏବଂ ସାଜା ରୁହନ୍ତୁ, କାରଣ ଏହା ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବାଇବେଲରେ କିଛି ଯୋଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରିପାରେ। ସିଧାସଳଖ କ'ଣ କୁହାଯାଇଛି: ପୁରାତନ ନିୟମର ପାଠ୍ୟ ନିଜେ ଏହି ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୁରୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହେ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭେଟିଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କୁହନ୍ତି। ସେହି ଅଂଶ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ। ସେହି ଅଂଶ ହେଉଛି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯାହା କୁହନ୍ତି। ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି କ'ଣ ପହଞ୍ଚାଯାଏ: ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି। କୌଣସି ଏକକ ପଦ କହେ ନାହିଁ ଯେ "ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୭ରେ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃତ ଯାଣୁ ଅଟନ୍ତି।" ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯୋହନ ୧:୧୮, ଯୋହନ ୫:୩୭, ଏବଂ ୧ ତୀମଥ ୬:୧୬କୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ବିବରଣୀ ପାଖରେ ରଖି ପଚାରି ପହଞ୍ଚାଯାଏ ଯେ କାହାକୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ଟ୍ୟାଗ୍‌ଟି ସେଠାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଟ୍ୟାଗ୍‌ଟି ସେଠାରେ ରହିଥାଏ।)

B8. ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ପ୍ରଭୁ-ଯେ-ଦୃତ ପୁନର୍ବାର ଦେଖାଦିଅନ୍ତି

ମଲାଖ 3:1 “ଦେଖ, ଆମେ ଆପଣା ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ପୁଣି, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ, ସେ ଅକମ୍ପାତ୍ ଆପଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ନିୟମର ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକଠାରେ ତୁମେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟ, ଦେଖ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି,” ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। [H4397 malak ■]

ମୁଁ ମୋର ଦୃତକୁ ପଠାଇବି + ସେ ମୋ ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ → ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ଆପଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମର ଦୃତ।

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦୃତ, ଏବଂ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ଦୃତ

ମାର୍କ 1:2 ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେପରି ଲେଖାଅଛି, “ଦେଖ, ଆମେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ ଆଗରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ, ସେ ତୁମର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; (3) ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କ ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଲଖ କର।” (4) ବାପ୍ତିଜ୍ଜକ ଯୋହନ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ମନ-ପରିବର୍ତ୍ତନର ବାପ୍ତିସ୍ମ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଦେଖ, ମୁଁ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ ମୁଖ ଆଗରେ ପଠାଉଅଛି → ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ମଲାଖୁ ୩:୧ ଏକ ପଦରେ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ଦେଇଥାଏ। ଜଣେ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଥ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଯାଆନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ “ପ୍ରଭୁ” ଏବଂ “ନିୟମର ଦୂତ” ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସୁଥିବା ଜଣକ ଅଟନ୍ତି। ମାର୍କ ମାର୍କ ସୁସମାଚାର ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି ମଲାଖୁ ୩:୧ ର ସେହି ପଂକ୍ତିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି। ମାର୍କ ପଥ-ପରିଷ୍କାରକାରୀଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ଯୋହନ ବୋଲି ନାମିତ କରନ୍ତି। ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମାର୍କଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନାମିତ ରଖୁଥାଏ। ପୁରାତନ ନିୟମ ଏକ ଦୂତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ବସ ହୁଏ, ଯିଏ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି। ନୂତନ ନିୟମ ସେହି ସମାନ ଦୂତ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।)

C. ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଉପରେ ଥୋଇଥିବା କାଠ — ପର୍ବତରେ ଅବ୍ରାହାମ ଓ ଇସହାକ

C1. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:2 ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏବେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମେ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହ କର, ସେହି ଇସହାକକୁ ଘେନି ମୋରାୟା ଦେଶକୁ ଯାଅ; ପୁଣି, ଆମେ ସେହି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପର୍ବତ କହିବା, ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ତାହାକୁ ହୋମାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କର।” [H3173 yachiyd ■]

ଏବେ ତୁମର ପୁତ୍ର, ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଇସହାକ, ଯାହାକୁ ତୁମେ ସ୍ନେହ କର, ତାହାକୁ ନିଅ → ତାହାକୁ ସେଠାରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର।

C2. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:6 ତହିଁ ଅବ୍ରାହାମ ଯଜ୍ଞକାଷ୍ଠ ଘେନି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସହାକର ସ୍ନାତ୍ତରେ ଦେଇ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଛୁରିକା ଘେନିଲେ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଚାଲିଗଲେ। [H6086 ets ■]

ଅବ୍ରାହାମ ହୋମବଳିର କାଠ ନେଇ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସହାକ ଉପରେ ରଖିଲେ → ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଚାଲିଗଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୨ରେ, ପିତା କାଠ ବହନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଇସହାକ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ କାଠ ବହନ କରନ୍ତି। ଅବ୍ରାହାମ ଇସହାକଙ୍କୁ ସେହି କାଠ ଉପରେ ଶୁଆଇବେ। ସେହି କାଠ ପାଇଁ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ets [H6086]। ଏହା ଏକ ଜୀବନ୍ତ ବୃକ୍ଷ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ, ଏବଂ କଟାଯାଇଥିବା କାଠ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ। ସେହି ସମାନ ଶବ୍ଦ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ନାମ ଦିଏ, ଏବଂ ବଗିଚାର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ।)

C3. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:7 ଆଉ ଇସହାକ ଆପଣା ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, “ହେ ମୋହର ପିତା!” ତହିଁରେ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ପୁତ୍ର, ଦେଖ, ମୁଁ ଏଠାରେ।” ସେତେବେଳେ ସେ ପଚାରିଲା, “ଏହି ଦେଖ, ଅଗ୍ନି ଓ କାଷ୍ଠ, ମାତ୍ର ହୋମ ନିମନ୍ତେ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ କାହିଁ?” (8) ତହିଁରେ ଅବ୍ରାହାମ କହିଲେ, “ପୁତ୍ର, ପରମେଶ୍ୱର ଆପେ ହୋମ ପାଇଁ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ ଯୋଗାଇବେ।” ତହିଁ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଚାଲିଗଲେ।

ହୋମବଳି ପାଇଁ ମେଣ୍ଟା କାହିଁ? → ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ଏକ ମେଣ୍ଟା ଯୋଗାଇବେ।

C4. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:13 ସେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହାମ ଅନାଇ ଆପଣା ପଛଆଡ଼ ବୁଦାର ଲତାରେ ବନ୍ଧୁକ ଗୋଟିଏ ମେଷ ଦେଖିଲେ; ତହିଁରେ ଅବ୍ରାହାମ ଯାଇ ସେହି ମେଷକୁ ଆଣି ଆପଣା ପୁତ୍ର ବଦଳେ ତାକୁ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

ତା'ର ଶିଙ୍ଗରେ ଏକ ଝୋପରେ ଘସିଥିବା ମେଣ୍ଟା → ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବଦଳରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ।

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:14 ପୁଣି, ଅବ୍ରାହାମ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ “ଯିହୋବା-ୟିର” ରଖିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ କହନ୍ତି, “ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଗାଇବେ।”

ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୋଗାଇବେ.

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୨ରେ ପୁତ୍ରର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନର୍ବାର ବିଚାର କରନ୍ତୁ: ମେଣ୍ଟା ପିଲାଟି କାହିଁନ୍ତି? ଅବ୍ରାହାମ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି। ଅବ୍ରାହାମର ଉତ୍ତର ତାହା ଜାଣିଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୂରକୁ ପହଞ୍ଚିଥାଏ। ଅବ୍ରାହାମ କହନ୍ତି, “ଈଶ୍ୱର ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଆପେ ଏକ ମେଣ୍ଟା ପିଲା ଦେବେ।” ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ବହନ କରିପାରେ। ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଏହା ଯେ ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ନିଜ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ମେଣ୍ଟା ପିଲା ପାଇବେ। ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ଏହା ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆପେ ମେଣ୍ଟା ପିଲା ସ୍ୱରୂପେ ଆପଣାକୁ ଦେବେ। ସେହି ଦିନ ଈଶ୍ୱର ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଦେଲେ, ତାହା ଥିଲା ଏକ ମେଣ୍ଟା (RAM), ମେଣ୍ଟା ପିଲା ନୁହେଁ। ମେଣ୍ଟା ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ୍କ ପୁରୁଷ ମେଷ ଅଟେ। ଏହି ମେଣ୍ଟା ଶିଙ୍ଗରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ି ପୁତ୍ରର ସ୍ଥାନରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା। ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଅର୍ଥରେ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି। ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ଏକ ଅର୍ଥରେ ଅନୁଭବିତ ରହିଯାଏ। ଏକ ମେଣ୍ଟା ପିଲା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେୟ ଅଟେ। ଅବ୍ରାହାମ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମକରଣ କରନ୍ତି: “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତରେ ଏହା ଦେଖାଯିବ।”)

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — କାଠ ବହନ କରିଥିବା ପୁତ୍ର, ଓ କୁଶ ବହନ କରିଥିବା ପୁତ୍ର

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:6 ତହିଁ ଅବ୍ରାହାମ ଯଜ୍ଞକାଷ୍ଠ ଘେନି ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସହାକର ସ୍ନାତ୍ତରେ ଦେଇ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଛୁରିକା ଘେନିଲେ, ପୁଣି, ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଚାଲିଗଲେ।

ଅବ୍ରାହାମ ଇସହାକ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉପରେ କାଠ ରଖିଲେ → ସେ ଦୁହେଁ ଏକତ୍ର ଚାଲିଗଲେ।

ଯୋହନ 19:17 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯୀଶୁ ଆପେ କୁଶ ବନ୍ଧି କପାଳସ୍ଥଳ ନାମକ ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଗଲ୍ଗଥା ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ବାହାରିଗଲେ।

ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯୀଶୁ ଆପେ କୁଶ ବନ୍ଧି କପାଳସ୍ଥଳ ନାମକ ସ୍ଥାନ.

ଯୋହନ 19:18 ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶରେ ବଢାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ କୁଶରେ ବଢାଇଲେ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ମଝିରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ।

ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶରେ ବନ୍ଧି କଲେ + ଯୀଶୁ ମଝିରେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଜଣେ ପିତା, ପିତା ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର, ଏକ ପାହାଡ଼, ପୁତ୍ରର ନିଜ ପିଠିରେ ରଖାଯାଇଥିବା କାଠ, ଏବଂ ପୁତ୍ର ସେହି କାଠ ତଳେ ଚାଲି ଉପରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ବାଇବେଲରେ ଦୁଇଥର ଘଟିଥିଲା। ପ୍ରଥମଥର, ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨ରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଛୁରୀକୁ ଅଟକାଇଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ପୁତ୍ରଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ମେଣ୍ଟାଛୁଆ ରଖିଦେଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟଥର, କୁଶ ଉପରେ, କେହି ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଟକାଇଲେ ନାହିଁ। ଏଥର, ପୁତ୍ର ନିଜେ ପ୍ରତିନିଧି ହେଲେ। ଦୁଇଟି ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏକ ଭିନ୍ନତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଇସହାକ ପଚାରିଥିଲେ, "ମେଣ୍ଟାଛୁଆ କାହିଁ?" ସେଦିନ ଇସହାକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ। ଉତ୍ତର ପରେ ଆସିଲା, ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ନିକଟରେ, ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ। ଯୋହନ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଆସୁଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ।)

C5. ଯୋହନ 1:29 ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯେ ଜଗତର ପାପ ବୋହିନେଇଯାଆନ୍ତି।

ଏହି ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯେ ଜଗତର ପାପ ବୋହିନେଇଯାଆନ୍ତି।

C6. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 22:2 ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏବେ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମେ ଯାହାକୁ ମୁହଁ କର, ସେହି ଇସହାକକୁ ଘେନି ମୋରାୟା ଦେଶକୁ ଯାଅ; ପୁଣି, ଆମେ ସେହି ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପର୍ବତ କହିବା, ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ତାହାକୁ ହୋମାର୍ଥେ ବଳିଦାନ କର।”

ଯୋହନ 3:16 କାରଣ ଇଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। **[G3439 monogenes ■]**

ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର, ଯାହାକୁ ତୁମେ ପ୍ରେମ କର → ସେ ଆପଣା ଏକଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଲେ।

C7. ଏବ୍ରୀ 11:17 ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ରାହାମ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଇସହାକଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ହଁ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଜ୍ଞାସମୂହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ (18) ଇସହାକଙ୍କଠାରୁ ତୁମର ବଂଶ ଖ୍ୟାତ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ (19) କାରଣ ଇଶ୍ୱର ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା ଉଦ୍ଧାପନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଆକ୍ଷରିକ ଭାବେ, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଭାବେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଫେରି ପାଇଲେ।

ସେ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ ବଳିଦାନ କଲେ → ଏହା ବିଚାର କରି ଯେ ଇଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାରବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଇସହାକ ପାଇଁ ସେହି ସମାନ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ଯୋହନ ଯୀଶୁ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ସେହି ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି "ଏକମାତ୍ର ଜନ୍ମିତ," ମନୋଜେନେସ୍ (G3439)। ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଆମକୁ କହନ୍ତି ଅବ୍ରାହାମ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ କଣ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ। ଅବ୍ରାହାମ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ବାଳକକୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାରିବେ। ଅବ୍ରାହାମ ପାହାଡ଼ର ତଳେ ଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଓ ବାଳକ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପୂଜା କରିବୁ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ।" ଅବ୍ରାହାମ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଇସହାକ ସହିତ ପର୍ବତରୁ ପୁଣି ତଳକୁ ହେଟିବେ। ଏବ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ କହନ୍ତି, ଅବ୍ରାହାମ ଇସହାକକୁ "ଏକ ପ୍ରତୀକରେ" ପୁନଃ ପାଇଲେ। ଏଠାରେ ପ୍ରତୀକ ଅର୍ଥ ଏକ ଚିତ୍ର କିମ୍ବା ଏକ ସାଙ୍କେତିକ ରୂପ। ଆଦେଶ ଦେବାର ତିନି ଦିନ ପରେ, ଏକ ପୁଅ ଯିଏ ମୃତ ସମାନ ଥିଲା, ସେ ଫେରି ଜୀବିତ ହୋଇ ଆସିଲା।)

ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଏକ ଚିପ୍ପଣୀ — ଏକ ସହାୟକ ଚିପ୍ପଣୀ, ପଦଗୁଡ଼ିକ ସିଧାସଳଖ ଯାହା କହନ୍ତି ନାହିଁ ତାହା ନୁହେଁ

ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ 3:1 ଏଥିଉଡ଼ାରେ ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମୋରାୟା ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ଦାଉଦ ଯିବୃଷାୟ ଅରଣ୍ୟ ଖଳାରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ସେ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

ଏଥିଉଡ଼ାରେ ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥ ମୋରାୟା ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

[ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି — କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପଦ ଏକାକୀ ଏହା କହେ ନାହିଁ]

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୨ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ମୋରିୟା ଦେଶ ବୋଲି ନାମିତ କରେ। ୨ ବଂଶାବଳୀ ୩:୧ ଶଲୋମନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ମୋରିୟା ପର୍ବତ, ଯିରୁଶାଲମରେ ବୋଲି ନାମିତ କରେ। ତେଣୁ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରାୟ-ବଳିଦାନର ପର୍ବତ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦିର ବଳିଦାନର ପର୍ବତ ଏକା ନାମ ବହନ କରନ୍ତି। ଯିରୁଶାଲମ ମଧ୍ୟ ସେହି ସହର, ଯେଉଁଠାରେ ସୈନିକମାନେ ସହରର ପାଟେରୀ ବାହାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜୁଣିବିଷ କରିଥିଲେ। ପଦଗୁଡ଼ିକ ଯାହା କହନ୍ତି, କେବଳ ତାହା ହିଁ କୁହା ପଦଗୁଡ଼ିକ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଗଲଗଥା ମୋରିୟା ସହିତ ସମାନ ଶିଳା ଥିଲା। ପଦଗୁଡ଼ିକ ଏହା କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଏକା ନାମ, ଏକା ପାହାଡ଼ ଶ୍ରେଣୀ, ଏବଂ ଏକା ସହର ଅଛି। ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ନିଜ ବାକ୍ୟ ଥିଲା "ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତରେ ତାହା ଦେଖାଯିବ।" ଅବ୍ରାହାମ ଏହି ବାକ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ କାଳରେ କହିଥିଲେ।)

D. ଦୁଃଖଭୋଗୀ ଦାସ — କୁଶ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କୁଶକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଅଧ୍ୟାୟ

D1. ଯିଶାଇୟ 52:13 ଦେଖ, ଆମର ଦାସ ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ସେ ଉନ୍ନତ, ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ମହାନହିଁମ ହେବେ। (14) ମନୁଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ତାହାଙ୍କର ଆକୃତି ଓ ମନୁଷ୍ୟ-ସନ୍ତାନଗଣ ଅପେକ୍ଷା ତାହାଙ୍କର ରୂପ ଅଧିକ ବିକୃତ ହେବାରୁ ଯେପରି ଅନେକେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଥିଲେ (15) ସେହିପରି ସେ ଅନେକ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଛିଞ୍ଚିବେ; ରାଜାମାନେ ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଖ ବନ୍ଦ କରିବେ; କାରଣ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇ ନ ଥିଲା, ତାହା ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଓ ଯାହା ସେମାନେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ବୁଝିବେ।

ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ବିକୃତ ହୋଇଥିଲା → ସେହିପରି ସେ ଅନେକ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଞ୍ଚିବେ।

D2. ଯିଶାଇୟ 53:1 ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି? ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି? (2) କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାରା ତୁଲ୍ୟ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ମୂଳ ତୁଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲେ; ତାହାଙ୍କର ରୂପ କି ଶୋଭା ନାହିଁ; ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଆମେମାନେ ଯେ ଗ୍ରନ୍ଥା କରିବା, ତାହାଙ୍କର ଏପରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ।

ଆମମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି? → ତାହାଙ୍କର ଏପରି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ।

D3. ଯିଶାୟା 53:3 ସେ ଅବଜ୍ଞାତ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ତ୍ୟକ୍ତ; ଦୁଃଖୀଲୋକ ଓ ଶୋକପରିଚିତ, ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯାହାଠାରୁ ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରନ୍ତି, ଏପରି ଲୋକ ତୁଲ୍ୟ ସେ ଅବଜ୍ଞାତ ହେଲେ, ଆଉ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନ୍ୟ କଲୁ ନାହିଁ।

ଦୁଃଖର ପୁରୁଷ, ଦୁଃଖ ସହିତ ପରିଚିତ → ସେ ଦୁଃଖୀକୃତ ହେଲେ, ଆଉ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନିଲୁ ନାହିଁ

D4. ଯିଶାୟା 53:4 ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯାତନାସବୁ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବ୍ୟଥାସବୁ ବହନ କରିଅଛନ୍ତି। ତଥାପି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆହତ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରହାରିତ ଓ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ମଣିଲୁ। (5) ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ; ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତିଜନକ ଶାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରହାରରେ ଆମେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଲୁ।

ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସକାଶୁ ଆହତ ହେଲେ + ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ → ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମାତରେ ଆମେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଲୁ।

D5. ଯିଶାୟା 53:6 ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ; ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟ ଆଡ଼େ ଫେରିଅଛୁ; ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି।

ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷଗଣ ତୁଲ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଅଛୁ → ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତାଇଅଛନ୍ତି।

D6. ଯିଶାୟା 53:7 ସେ ଉପଦ୍ରବପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ତଥାପି ସେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରି ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ; ବଧ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯିବା ମେଷଶାବକ ତୁଲ୍ୟ, ଲୋମଚ୍ଛେଦକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନୀରବ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ହୋଇ ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ।

ସେ ମେଷଶାବକ ପରି ବଧ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯାଉଅଛନ୍ତି → ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାନ୍ତି ନାହିଁ

D7. ଯିଶାୟା 53:8 ସେ ଉପଦ୍ରବ ଓ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ଦୂରୀକୃତ ହେଲେ; ଆଉ, ସେ ଯେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ବିବେଚନା କଲା? ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ସେ ପ୍ରହାରିତ ହେଲେ।

ସେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ → କାରଣ ମୋହର ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ସକାଶୁ ସେ ଆତ୍ମାଚିତ ହେଲେ।

D8. ଯିଶାୟା 53:9 ପୁଣି, ସେ କୌଣସି ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ନ କଲେ ହେଁ ଓ ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳ ନ ଥିଲେ ହେଁ ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟଗଣର ସହିତ ତାହାଙ୍କର କବର ନିରୂପଣ କଲେ ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ସେ ଧନବାନର ସଙ୍ଗେ ହେଲେ।

ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣା ସମାଧି ପାଇଲେ + ମୃତ୍ୟୁରେ ଧନୀ ସହିତ → ସେ କୌଣସି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନ ଥିଲେ।

D9. ଯିଶାୟା 53:10 ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭିମତ ହେଲା; ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି କଲେ, ସେ ଆପଣା ବଂଶ ଦେଖିବେ, ସେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧ ହେବ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି କରିବ → ସେ ଆପଣା ବଂଶ ଦେଖିବେ, ସେ ଆପଣା ଦିନ ବଢ଼ାଇବେ।

D10. ଯିଶାୟା 53:11 ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣବେଦନାର ଫଳ ଦେଖି ଡ଼ୁପ୍ତ ହେବେ; ଆତ୍ମର ଧାର୍ମିକ ଦାସ ଆପଣାର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ବହିବେ। (12) ଏହେତୁ ଆମେ ମହତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଂଶ ଦେବା ଓ ସେ ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୁଚିତ ବିଭାଗ କରି ନେବେ; କାରଣ ସେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଢାଳିଦେଲେ; ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଣିତ ହେଲେ; ତଥାପି ସେ ଅନେକଙ୍କର ପାପଭାର ବହନ କଲେ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଢାଳି ଦେଲେ + ସେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହେଲେ → ସେ ଅନେକଙ୍କ ପାପ ବହନ କଲେ ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଯିଶାୟା ୫୩:୯ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଯିଶାୟା ୫୩:୧୦ ପୁନର୍ବାର, ଅନୁକ୍ରମେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। ପ୍ରଥମଟି କହେ ଯେ ସେବକ ମୃତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକର କବରରେ ସମାଧି ପାଇଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟଟି କହେ ଯେ ସେବକଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାପ ନିମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ହେବା ପରେ, ସେବକ ତାହାଙ୍କ ବଂଶକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ହେବ। ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ଜଣେ ମୃତ ରହିଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏକାଠାରେ ସତ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏହି ଯିଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଘଟିବାର ସାତ ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ।)

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ଭାବବାଦୀଙ୍କ ପୃଷ୍ଠା, ଓ ରଥରେ ବସି ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ପାଠ କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି

ପ୍ରେରିତ 8:32 ଶାସ୍ତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶ ସେ ପାଠ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଏହି, “ସେ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ହତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଆଗଲେ ପୁଣି, ଲୋମଚ୍ଛେଦକ ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷଶାବକ ଯେପରି ନୀରବ ରୁହେ, ସେହିପରି ସେ ଆପଣା ମୁଖ ଫିଟାଇଲେ ନାହିଁ।” (33) ତାହାଙ୍କ ଅବନତ ହେବାରେ ତାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅପସାରିତ ହେଲା; ତାହାଙ୍କ ବଂଶ କିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ? କାରଣ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀରୁ ଅପସାରିତ ହେଲା।” (34) ନୟନସକ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରେ, ଭାବବାଦୀ କାହା ବିଷୟରେ ଏ କଥା କହନ୍ତି? ଆପଣା ବା ଆଉ କାହା ବିଷୟରେ? (35) ସେଥିରେ ଫିଲିପ୍ପ ମୁଖ ଫିଟାଇ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଣୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲେ।

ଭାବବାଦୀ କାହା ବିଷୟରେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି? → ଫିଲିପ୍ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଏହା ଏକ ସାଚୋଟ ପ୍ରଶ୍ନ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ପଚରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ଉତ୍ତର ଆଗରୁ କେବେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ। ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି: ଭାବବାଦୀ କାହା ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି? ଉତ୍ତରଟି ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମତ ନୁହେଁ। ଫିଲିପ୍ ଯିଶାୟା ୫୩ର ସେହି ଠିକ୍ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଫିଲିପ୍ ସେହି ପଦରୁ ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଯିଶାୟା ୫୩ର ପାଠ ଆମ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଯିଶାୟା ୫୩ର ପାଠ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଅନୁମାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।)

E. ଇମାନୁୟେଲ — ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର, ଜାତ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ ଓ ଦତ୍ତ ପୁତ୍ର

E1. ଯିଶାଉୟ 7:14 ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେବେ; ଦେଖ, ଏକ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାର ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ (ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର) ରଖିବ। [H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]

ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେବେ; ଦେଖ → ଏକ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାର ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ (ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର) ରଖିବ.

E2. ଯିଶାଉୟ 9:6 କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱଭାର ଥିଆଯିବ; ପୁଣି, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜା ହେବ। [H6382 pele ■] (7) ତାହାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱବୃଦ୍ଧି ଓ ଶାନ୍ତିର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ଓ ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏହି କ୍ଷଣିକାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସୁସ୍ଥିର ଓ ସୁଦୃଢ଼ କରିବେ। ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାଗ ଏହା ସାଧନ କରିବ।

ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମ ହେଲେ + ଏକ ପୁତ୍ର ଦତ୍ତ ହେଲେ → ତାହାଙ୍କ ନାମ ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା ବଳାଯିବ → ତାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ବୃଦ୍ଧିର ସୀମା ନାହିଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯିଶାଉୟ ୯:୬ରେ ଥିବା ଦୁଇଟି କ୍ରିୟାପଦର କ୍ରମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ। ଏହି ଦୁଇଟି କ୍ରିୟାପଦ ସମାନ କ୍ରିୟାପଦ ନୁହେଁ। ଏହି ଦୁଇଟି କ୍ରିୟାପଦ ସେହି କ୍ରମରେ ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ନାହାନ୍ତି। ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୁଏ। ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଆଯାଏ। ଜନ୍ମ ହେବା ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ ସନ୍ତାନ କିପରି ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଲେ। ଦିଆଯିବା ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ଏକ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି କଣ ଘଟିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନାମଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ। ଯିଶାଉୟ ୯:୬ କୁହେ ନାହିଁ ଯେ ସନ୍ତାନ ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହେବେ। ଯିଶାଉୟ ୯:୬ କୁହେ "ତାହାଙ୍କ ନାମ ଅଛୁଟ, ପରାକ୍ରାନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯିବ।" ତାଲିକାର ପ୍ରଥମ ନାମ, ଅଛୁଟ, ପେଲେ (H6382) ଅଟେ। ପେଲେ ସେହି ମୂଳଠାରୁ ଆସିଛି ଯାହା ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମାନୋହ ପାଇଥିବା ଉତ୍ତର ସହିତ ସମାନ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ନାମ ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ପାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ। ଯିଶାଉୟ ୯:୬ରେ, ନାମ ଦିଆଯାଇଛି।)

E3. ଯିଶାଉୟ 9:2 ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ, ସେମାନେ ମହା ଆଲୁଅ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁଛାୟାରୁପ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୀପ୍ତି ଉଦିତ ହୋଇଅଛି।

ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ଧକାରରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ, ସେମାନେ ମହା ଆଲୁଅ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି.

E4. ମାଥା 5:2 ମାତ୍ର ହେ ବେଥଲହିମ-ଇଫ୍ରାଥା, ଯିହୁଦାର ସହସ୍ରଗଣର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଯେ ତୁମେ, ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ; ପୁରାତନ କାଳରୁ, ଅନାଦିକାଳରୁ ତାହାଙ୍କର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି।

ତୁମ୍ଭଠାରୁ ସେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ, ଯେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଶାସକ ହେବେ → ଯାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ, ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ହୋଇଆସିଛି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ମାଥା ୫:୨ର ଏକ ବାକ୍ୟ ଏହି ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟାୟର ଉଭୟ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଧରି ରଖିଛି। ଏହି ଶାସକ ଏକ ଛୋଟ ସହରରୁ ବାହାରି ଆସନ୍ତି। ଏକ ଛୋଟ ସହରରୁ ବାହାରି ଆସିବା ଏକ ଆରମ୍ଭ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଲି ଯାଇପାରେ। ଏହି ଶାସକଙ୍କ ବାହାରି ଆସିବା ପୁରାତନ କାଳରୁ, ଅନନ୍ତ କାଳରୁ। ଅନନ୍ତ କାଳରୁ ବାହାରି ଆସିବା କୌଣସି ଆରମ୍ଭ ନୁହେଁ। ମାଥା ଏକା ବାକ୍ୟରେ ଉଭୟ ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି। ମାଥା ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ମୃଦୁ କରି ନାହାନ୍ତି।)

୮. ସ୍ତ୍ରୀର ବଂଶ ଓ କୁମାରୀ — ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ତାହାର ସଫଳତା

F1. ଆଦି ପୁସ୍ତକ 3:15 ଆଉ ଆମେ ତୁମର ଓ ନାରୀର ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ ବଂଶ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ଜନ୍ମାଇବା; ସେ ତୁମର ମସ୍ତକକୁ ଆଘାତ କରିବେ ଓ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ଗୋଇଁଠକୁ ଆଘାତ କରିବ।”

ତୋର ବଂଶ ଓ ତାହାର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ → ସେ ତୋର ମସ୍ତକ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଗୋଇଁଠ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ପାପ ପୃଥୁବୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ, ଉଦ୍ୟାନରେ ସର୍ପକୁ ଇଶ୍ୱର ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୧୫ କହିଥିଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୧୫ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲରେ ଏକ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ। ଏହି ପଦରେ କାହାର ବଂଶ ନାମିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକି ଅଂଶରେ, ପାରିବାରିକ ବଂଶାବଳୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ। ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶ ଓ ଦାଉଦଙ୍କର ବଂଶ। ଏଠାରେ, କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଥର, ଆରମ୍ଭରେ, ନାମିତ ବଂଶ ହେଉଛି ସ୍ତ୍ରୀର ବଂଶ। ଏହି ପଦରେ ଥିବା ଦୁଇଟି କ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ସମାନ ଆକାରର ନୁହେଁ। ସ୍ତ୍ରୀର ବଂଶର ଗୋଇଁଠ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେବ। ସର୍ପର ମସ୍ତକ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।)

F2. ଗାଲାତୀୟ 4:4 କିନ୍ତୁ କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତେ, ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ନିକଟରୁ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ; ସେ ସ୍ତ୍ରୀଜାତ ହୋଇ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନ ହେଲେ (5) ଯେପରି ସେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଧୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆମେମାନେ ପୁତ୍ରତ୍ୱର ଅଧିକାରପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।

ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ହେଲେ → ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଗାଲାତୀୟ ୪:୪ କୁହେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ଗାଲାତୀୟ ୪:୪ ପୁଣି କୁହେ ଯେ ପୁତ୍ର ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ହେଲେ। ପଠାଇବା କଥା ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ କୁହାଯାଇଛି। ଜନ୍ମ କଥା ବାକ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟରେ କୁହାଯାଇଛି। ଏହି କ୍ରମ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ୟମାନ ନ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରୁ ପଠାଯାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ।)

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିବା ଚିହ୍ନ, ଓ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିହ୍ନ

ଯିଶାଉୟ 7:14 ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଆପେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦେବେ; ଦେଖ, ଏକ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାର ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ (ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର) ରଖିବ।

ଏକ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାର ନାମ ଇମ୍ମାନୁୟେଲ (ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱର) ରଖିବ.

ମାଥୁର 1:18 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏହି ପ୍ରକାରେ ହେଲା। ତାହାଙ୍କ ମାତା ମରୀୟମଙ୍କର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସହବାସ ପୂର୍ବେ ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା। (19) ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଯୋଷେଫ ଧାର୍ମିକ ଥିବାରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶରେ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନ କରିବାରୁ ଗୋପନରେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ। (20) କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ମନସ୍ଥ କଲା ପରେ, ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯୋଷେଫ, ତୁମର ଭାୟା ମରୀୟମଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ

କରିବାକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଗର୍ଭ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଅଛି। (21) ସେ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବେ, ଆଉ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ଦେବ, କାରଣ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ।” (22) ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଘଟିଲା (23) “ଦେଖ, ଜଣେ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବେ, ଆଉ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଇମ୍ମାନୁଏଲ ଦେବେ,” ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ “ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଶ୍ଵର।”

ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିବ: କାରଣ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ → ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଏମାନୁୟେଲ ରଖିବେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଉଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଏହି ଦୁଇଟି ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟଟି ହିଁ ଶିକ୍ଷା। ଯିଶାୟ ୭:୧୪ କହେ ସେ ସେହି ପିଲାଙ୍କ ନାମ ଇମ୍ମାନୁଏଲ୍ ଡାକିବ। ମାତ୍ର ୧:୨୩ କହେ ସେମାନେ ସେହି ପିଲାଙ୍କ ନାମ ଇମ୍ମାନୁଏଲ୍ ଡାକିବେ। ଯିଶାୟଙ୍କ ବିବରଣୀରେ ଜଣେ ମାତା ତାଙ୍କ ଶିଶୁଙ୍କୁ ନାମ ଦିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ବିବରଣୀରେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନାମ ଦିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏମିତି କିଛି କରନ୍ତି ଯାହା କୌଣସି ପାଠକଙ୍କୁ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଅଟକି ଯାଇ ମାତ୍ର ସୁସମାଚାର ପାଠ ମଧ୍ୟରେ ପାଠକ ପାଇଁ ନାମର ଅନୁବାଦ କରନ୍ତି। କୌଣସି ଶତାବ୍ଦୀର କୌଣସି ପାଠକ ଇମ୍ମାନୁଏଲ୍ ନାମର ଅର୍ଥ ମିଶ୍ରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଇମ୍ମାନୁଏଲ୍ ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ଆମ ସହିତ। ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ କେବଳ ମାତ୍ର ଯିଶାୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମନେ ପକାଇଲା। ମାତ୍ର କହନ୍ତି ଏହି ସବୁ କରାଗଲା ଯାହା ଫଳରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସଫଳ ହୋଇପାରେ।)

F3. ଲୁକ 1:31 ଆଉ ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ ଓ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ଦେବ। (32) ସେ ମହାନ ହେବେ ଓ ମହାନ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ; ପ୍ରଭୁ ଉଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ଦାନ କରିବେ (33) ସେ ଯାକୁବ ବଂଶ ଉପରେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଶାସନ କରିବେ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ। (34) କିନ୍ତୁ ମରାୟମ ଦୃତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା କିପରି ହେବ? ମୁଁ ତ ପୁରୁଷକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ। (35) ଦୃତ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବେ ଓ ମହାନ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଆବୋରିବ, ଏଣୁ ଯେ ଜାତ ହେବେ, ସେ ପବିତ୍ର ଓ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ।

ଏହା କିପରି ହେବ, ମୁଁ ତ ପୁରୁଷକୁ ଜାଣେ ନାହିଁ? → ସେହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଯାହା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଜନ୍ମ ହେବ, ତାହା ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଲୁକ ୧:୩୪ରେ ମରାୟମଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏହା ପଚାରନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉତ୍ତର କୌଣସି ଡକ୍ଟର ହେଉଁ ଏହା ପରମେଶ୍ଵର କ'ଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ଘୋଷଣା ଅଟେ। ଲୁକ ୧:୩୨ରେ ନାମିତ ସିଂହାସନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ: "ତାହାଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ।" ସେହି ସିଂହାସନ ହିଁ ଯିଶାୟ ୯:୭ କହିଥିବା ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଶିଶୁ ବସିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, ଏବଂ ଗାତସଂହିତା ୧୧୦ ଯେଉଁ ରାଜବଂଶ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମାନ ରାଜବଂଶ ଅଟେ।)

G. ବାକ୍ୟ ମାଂସ ହେଲେ — ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି

G1. ଯୋହନ 1:1 ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵର ଥିଲେ। [G3056 logos ■] (2) ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। (3) ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା; ଆଉ ସେ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ। (4) ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଷ।

ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ + ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ + ସେହି ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵର ଥିଲେ → ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯୋହନ ୧:୧ ଏକ ଧାଡ଼ିରେ ତିନୋଟି ବକ୍ତବ୍ୟ ଦିଏ। ତିନୋଟି ବକ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଥମ ବକ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି "ବଚନ ଆଦିରେ ଥିଲେ।" ବଚନ, ଯିଏ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଏକ ଉପାଧି, ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲା। ଦ୍ଵିତୀୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି "ବଚନ ପରମେଶ୍ଵର ସହିତ ଥିଲେ।" ବଚନ କେବଳ ପରମପିତା ପରମେଶ୍ଵରର ଆଉ ଏକ ନାମ ନୁହେଁ, କାରଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ସହିତ ରହିପାରେ ନାହିଁ। ତୃତୀୟ ବକ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି "ବଚନ ପରମେଶ୍ଵର ଥିଲେ।" ବଚନ ପରମେଶ୍ଵର ପାଖରେ ଏକ ନିମ୍ନ ସ୍ତରର ସଭା ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି। ଏହି ତିନୋଟି ବକ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିକୁ ହଟାଇଲେ ଯୋହନ ଲେଖିଥିବା ବାକ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ବାକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।)

G2. ଯୋହନ 1:14 ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ସଦୃଶ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖୁ। [G4637 skenoo ■]

ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି + ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ → ପୁଣି, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ।

ଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ମରୁଭୂମିରେ ତମ୍ବୁ, ଏବଂ ଶରୀରର ତମ୍ବୁ

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 25:8 ସେମାନେ ଆମ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ; ତହିଁରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା।

ସେମାନେ ଆମ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ → ତହିଁରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା।

ଯୋହନ 1:14 ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ସଦୃଶ ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖୁ।

ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି + ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଚାର: ଯୋହନ ୧:୧୪ରେ "ବାସ କଲେ" ପାଇଁ ଯୋହନ ଯେଉଁ ଗ୍ରୀକ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ସ୍କେନୋ (G4637)। ସ୍କେନୋ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରିବା। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ, ପରମେଶ୍ଵର ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ତମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିପାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଚର୍ମ, କାଠ ଓ ସୁନା ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମାଣ କଲେ (ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୨୫:୮)। ଯୋହନ ୧:୧୪ରେ, ସେହି ସମାନ ଚିତ୍ର ପୁନଃ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ତମ୍ବୁଟି ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ହୋଇଥାଏ। ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ତମ୍ବୁଟି ଯୋହନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ସତ୍ୟର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଚିତ୍ର ଥିଲା, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ପ୍ରତି ସୂଚନା ଦେଉଥିଲା। ନୂତନ ନିୟମ ସେହି ତମ୍ବୁକୁ ଏକ ଛାୟା, ଏକ ଚିତ୍ର ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଏ, ଯାହା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସୂଚନା ଦିଏ, କେବଳ ସେହି ଛାୟା ଯାହା ପ୍ରତି ସୂଚନା ଦେଉଥିଲା ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ। ଯୋହନ ୧:୧୪ରେ ଯୋହନ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି।)

G3. କଲସୀୟ 1:15 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଇଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମଜାତ (16) କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସ୍ବର୍ଗରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ସିଂହାସନ କି ପ୍ରଭୃତି କି ଆଧିପତ୍ୟ କି କର୍ତ୍ତାପଣ, ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଓ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି; (17) ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅସ୍ତିତ୍ବ ଅଛି।

ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା + ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଅଛନ୍ତି → ତାହାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଅଛି।

G4. କଲସୀୟ 2:9 କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ବରତ୍ବ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରେ (10) ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଆଧିପତ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତାପଣର ମସ୍ତକ ସ୍ବରୂପ ଯେ ସେ, ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ତୁମେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ।

କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ବରତ୍ବ ଦେହବନ୍ତ ହୋଇ ବାସ କରେ ପୁଣି → ସମସ୍ତ ଆଧିପତ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତାପଣର ମସ୍ତକ ସ୍ବରୂପ ଯେ ସେ।

G5. ତୁମ୍ଭେ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ପାଅ — ସେ ଆମକୁ କହିଲେ କେଉଁଠାରେ ଦେଖିବାକୁ

ଯୋହନ 5:39 ତୁମେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେଥିରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ; ଆଉ, ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି। (40) କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛ → ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଯୋହନ 8:୩୯-୪୦ରେ ଯୀଶୁ ସେହି ସମୟରେ ଜୀବିତ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହାକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରି ପାଠ କରିପାରୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଉଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନେ ଜୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିବା, ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ। ଜୀବନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ କହିଲେ ନାହିଁ ତୁମର ଅନୁଭୂତିକୁ ଖୋଜ। ସେ କହିଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ଖୋଜ।)

G6. ଲୁକ 24:25 ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ନିର୍ବୋଧମାନେ ଓ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା କଥିତ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବାକୁ ଶିଖିନିଅମାନେ (26) ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁଃଖଭୋଗ କରି ଆପଣା ମହିମାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା କଥା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା?” (27) ପୁଣି, ମୋଶା ଓ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଆପଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଲେ।

ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏବଂ ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କଠାରୁ → ସେ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ।

G7. ଲୁକ 24:32 ସେଥିରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କଥା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଉ ନ ଥିଲା?

ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଖୋଲିଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କ'ଣ କୁଳି ଡ଼ି ନ ଥିଲା?

G8. ଲୁକ 24:44 ପୁଣି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏବଂ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଓ ଗୀତସଂହିତା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖାଅଛି, ସେହିସବୁ ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲି।” (45) ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବୁଝି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ମନ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କଲେ;

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଓ ଗୀତସଂହିତାରେ ମୋ' ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖାଅଛି, ସେହି ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ → ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଫିଟାଇଦେଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଲୁକ ୨୪:୪୪-୪୫ ଏହି ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ପଟାରୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଏ। ଏହି ଉତ୍ତର ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଆସିଥାଏ, ଯୀଶୁ କବରରୁ ଉଠିବା ପରେ। ଯୀଶୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ତିନୋଟି ଅଂଶର ନାମ ନେଲେ: ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଭାବବାଦୀମାନେ, ଏବଂ ଗୀତସଂହିତା। ଏହି ତିନୋଟି ଅଂଶ ମିଶି ସମଗ୍ର ପୁରାତନ ନିୟମ ହୁଏ। ଯୀଶୁ କହିଲେ ପୁରାତନ ନିୟମର ସମସ୍ତ ଅଂଶରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ଥିଲା। ଯୀଶୁ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ପୁରାତନ ନିୟମର କିଛି ଅଂଶରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ଥିଲା। ଯୀଶୁ ତାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଅଲଗା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଖୋଲିଦେଲେ। ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଖୋଲିଦେଲେ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଦରକାର। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହାତରେ ସମଗ୍ର ବାଇବେଲ ଧରି ରଖିପାରେ ଏବଂ ତଥାପି ବାଇବେଲରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାହାର ଆଖି ଖୋଲାଉବାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ। ବାଇବେଲ ପଢ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କର ଯେ ସେ ତୁମ ପାଇଁ ବାଇବେଲ ଖୋଲି ଦିଅନ୍ତୁ। ବାଇବେଲ ପଢ଼ିବା ଜାରି ରଖ।)

G9. ୧ ଯୋହନ 1:1 ଆଦ୍ୟରୁ ଯେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମେମାନେ ଶୁଣିଅଛୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ବଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିଅଛୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଅଛୁ ଓ ସ୍ପର୍ଶକରିଅଛୁ, ସେହି ଜୀବନ ସ୍ବରୂପ ବାକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାଉଅଛୁ। (2) ସେହି ଜୀବନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଆଉ ଆମେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛୁ; ଯେଉଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପିତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଅଛୁ। (3) ଯାହା ଆମେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ଶୁଣିଅଛୁ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଉଅଛୁ, ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ହୋଇପାରେ; ଆଉ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସହଭାଗିତା ପିତା ଓ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଅଛି।

ଶୁଣିଲୁ + ଆମ ଆଖିରେ ଦେଖିଲୁ + ନିରୀକ୍ଷଣ କଲୁ + ଆମ ହାତ ଛୁଇଁଲା → ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଯାହା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଯୋହନ ୧ ଯୋହନ ୧:୧ରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ ତାଲିକାଭିତ୍ତି କରନ୍ତି: ଶୁଣିଥିବା, ଦେଖିଥିବା, ନିର୍ବିତ୍ତ ଭାବେ ଅନାଇଥିବା, ଏବଂ ଆମର ହାତରେ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିବା। ଯୋହନ କୌଣସି ଅନୁଭୂତି କିମ୍ବା ଧାରଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁନାହାନ୍ତି। ଯୋହନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ସେ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ। ସେହି ଏକା ବାକ୍ୟରେ, ଯୋହନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ "ସେହି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଯାହା ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା" ବୋଲି କହନ୍ତି। ପ୍ରେରିତମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ନିଜ ହାତରେ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଦ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି। ଏହା ୧ ଯୋହନ ୧:୧-୩ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି। ଯୋହନ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ଏହି ଦାବିର ଏକ ସାକ୍ଷୀ, ଏହି ଦାବିର ଏକ ତତ୍ତ୍ବବିତ୍ ନୁହନ୍ତି।)

H. ମୃତ୍ୟୁ କାହିଁକି ଏପରି ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା — ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବାର ସେତୁ

H1. ସମସ୍ୟା, ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି

ଯିଶାଇୟ 59:2 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧସବୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଲୁଚାଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଅଛି।

ରୋମୀୟ 3:23 ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

H2. କାହିଁକି ରକ୍ତ, ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସହଜ ବିଷୟ ନୁହେଁ

ଏବ୍ରୀ 9:22 ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୁଏ, ଆଉ ରକ୍ତପାତ ବିନା ପାପ କ୍ଷମା ହୁଏ ନାହିଁ।

[G859 aphesis ■]

ଆଉ ରକ୍ତପାତ ବିନା ପାପ କ୍ଷମା ହୁଏ ନାହିଁ।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 17:11 କାରଣ ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ଥାଏ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ଆମେ ତାହା ବେଦି ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣର ଗୁଣରେ ରକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ।

କାରଣ ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ଥାଏ; ପୁଣି → ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣର ଗୁଣରେ ରକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ।

ଏବ୍ରୀ 10:4 କାରଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଯେ ପାପ ହରଣ କରିବ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ।

କାରଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ଯେ ପାପ ହରଣ କରିବ, ଏହା ଅସମ୍ଭବ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏହି ତିନୋଟି ପଦକୁ ଏକାଠି ରଖିତୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ବଳିଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ ନିଜକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ। ଜୀବନ ରକ୍ତରେ ଅଛି। ପାପର ମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ, ପଶୁ ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ (ପାପ ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆବରଣ ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଥିତିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲା) ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି, ଦିନ ପରେ ଦିନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା। ଏହା ପୁସ୍ତକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହେ ଯେ ପଶୁ ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକ ପାପକୁ କେବେ ହେଲେ ଦୂର କରିପାରି ନ ଥିଲା। ତେବେ ସେହି ସମସ୍ତ ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକ କାହା ପାଇଁ ଥିଲା? ସେଗୁଡ଼ିକ ପାପର ରଣକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ଅପରିଶୋଧିତ ରଖୁଥିଲେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଦୀର୍ଘ, ପୁନରାବୃତ୍ତ, ଦୈନିକ ସ୍ମାରକ ଥିଲା ଯେ ଏକ ଜୀବନ ଦେୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସ୍ମାରକକୁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରଖୁଥିଲେ ଯାହା ପାପର ରଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିଶୋଧ କରିପାରିବ।)

H3. ସେ କେତେ ତଳକୁ ଆସିଲେ

ଫିଲିପ୍ପୀୟ 2:5 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଯେପରି ମନ ଥିଲା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହିପରି ମନ ହେଉ; (6) ସେ ଈଶ୍ୱରରୂପୀ ହେଲେ ହେଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ରହିବା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଧରି ରଖିବାର ବିଷୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ (7) କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ ହୋଇ ଦାସରୂପ ଧାରଣ କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲେ; (8) ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହଁ, କୁଣୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଅବନତ କଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ଥାଇ → ଦାସର ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରହଣ କଲେ → ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏପରିକି କୁଣୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଫିଲିପ୍ପୀୟ 9:9-10ରେ ଥିବା ଅବତରଣର କ୍ରମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଯିଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରୂପରେ ଥିଲେ। ଯିଶୁ ନିଜ ସୁଖାତିରୁ ଶୂନ୍ୟ ହେଲେ। ଯିଶୁ ଏକ ଦାସର ରୂପ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଯିଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟ ଧାରଣ କଲେ। ଯିଶୁ ନମ୍ର ହେଲେ। ଯିଶୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଲେ। ଯିଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ପାଉଁଶ ତାପରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଯୋଡ଼ିଲେ ଯାହା ବାକ୍ୟ ପାଇଁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଭାବେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା: "କୁଣୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ।" କେବଳ ଯିଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ବୋଲି କହିବା ପାଉଁଶଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଥିଲା। ଯିଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର ପାଉଁଶଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ।)

H4. ତାହାକୁ ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା — ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ପୁନର୍ବାର କୁହାଗଲା

ଯିଶାଇୟ 50:6 ମୁଁ ପ୍ରହାରକ ପ୍ରତି ଆପଣା ପିଠି, ଦାଢ଼ି ଉପାଡ଼ିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ଗାଲ ପାତି ଦେଲି; ମୁଁ ଅପମାନ ଓ ଛେପ ପକାଇବାରୁ ମୋହର ମୁଖ ଲୁଚାଇ ନାହିଁ।

ମୁଁ ପ୍ରହାରକ ପ୍ରତି ଆପଣା ପିଠି → ମୁଁ ଅପମାନ ଓ ଛେପ ପକାଇବାରୁ ମୋହର ମୁଖ ଲୁଚାଇ ନାହିଁ।

ଗୀତସଂହିତା 22:16 କାରଣ କୁକୁରମାନେ ମୋତେ ବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି; ଦୁରାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ମୋତେ ବେଢ଼ିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ମୋହର ହସ୍ତ ପାଦ ବିଛ କରିଅଛନ୍ତି। (17) ମୁଁ ଆପଣା ଅସ୍ଥିସବୁ ଗଣିପାରେ; ସେମାନେ ମୋତେ ଅନାଇ ଚାହିଁ ରହିଆସନ୍ତି। (18) ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋ' ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କରନ୍ତି।

ସେମାନେ ମୋହର ହାତ ଓ ପାଦ ବିଛିଲେ → ସେମାନେ ମୋହର ବସ୍ତ୍ର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଲେ, ଓ ମୋହର ପୋଷାକ ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କଲେ।

ମାଥୁର 27:35 ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣରେ ଚଢ଼ାଇ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରସବୁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ କରି ନେଲେ

ସେମାନେ ତାହାକୁ କୁଣରେ ଚଢ଼ାଇଲେ, ଓ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କରି ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ବିଭାଗ କଲେ → ଯେପରି ତାହା ସଫଳ ହୁଅନ୍ତା।

ଯୋହନ 19:34 କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତୁରେ ତାହାଙ୍କ କ୍ଷୟଦେଶ ବିନ୍ଦୁଲା, ଆଉ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା।

ବର୍ତ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱ ବିନ୍ଦ କଲା → ସେହିକ୍ଷଣି ରକ୍ତ ଓ ଜଳ ବାହାରିଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଦାଉଦ ଗୀତସଂହିତା 99ରେ ବିନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ହାତ ଓ ପାଦ ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଦାଉଦ ଗୀତସଂହିତା 99ରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ବସ୍ତ୍ର ବାଣ୍ଟିବା ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲରେ କେହି କୁଣବିନ୍ଧତା ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଦାଉଦ ଏହା ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲେ। ଦାଉଦ ନିଜ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା କୌଣସି ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ନ ଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ କୁଣବିନ୍ଧତା ଘଟିବା ପରେ ମାଥୁର ଶତାବ୍ଦୀ ପରେ ଲେଖିଥିଲେ। ମାଥୁର ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିଥିଲେ ଯେପରି

ଗୀତସଂହିତା ୨୨ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଥିଲା। ମାଥୁରା କାହିଁକି ସୈନ୍ୟମାନେ ଏହା କଲେ ତାହା କହନ୍ତି: "ଯେପରି ଏହା ସଫଳ ହେବ।" ଏହି ଦୁଇଟି ବିବରଣୀ ଏକାଠି ପଢ଼ନ୍ତୁ। ଦାଉଦ ଆଗକୁ ଚାହିଁ ନିଜ ବିବରଣୀ ଲେଖୁଥିଲେ, କୁଶବିନ୍ଦତା ଘଟିବ ବୋଲି ଜାଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନ ଥିଲା। ମାଥୁରା ପଛକୁ ଚାହିଁ କୁଶବିନ୍ଦତା ବିଷୟରେ ନିଜ ବିବରଣୀ ଲେଖୁଥିଲେ, କୁଶବିନ୍ଦତା ଘଟିଥିଲା ବୋଲି ଅସ୍ୱାକାର କରିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନ ଥିଲା।)

H5. ମୃତ୍ୟୁ କାହିଁକି ଥିଲା — ଏକ ସେତୁ, ଦୁର୍ଘଟଣା ନୁହେଁ

ରୋମୀୟ 5:8 କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ବର ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି। **[G2644 katallasso ■]** (9) ଅତଏବ, ଏହା ଆହୁରି ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆମେମାନେ ଏବେ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବାରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ବରଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା। (10) କାରଣ ଆମେମାନେ ଶତ୍ରୁ ଥିବା ସମୟରେ ଯଦି ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ମିଳିତ ହେଲୁ, ତାହାହେଲେ, ଆମେମାନେ ମିଳିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା।

ଆମେମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ → ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ ପାଇଲୁ।

୨ କରିନ୍ଥୀୟ 5:18 କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଅଛି; ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ଆମମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ସମ୍ମିଳନର ସେବକପଦ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; **[G2643 katallage ■]** (19) ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଈଶ୍ବର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି। (20) ଅତଏବ, ଈଶ୍ବର ଆମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ରାଜତ୍ୱତର କର୍ମ କରୁଅଛୁ; ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆମେମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ, ତୁମେମାନେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅ। (21) ଯାହାଙ୍କଠାରେ ପାପର ଲେଶମାତ୍ର ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପ ସ୍ୱରୂପ କଲେ, ଯେପରି ଆମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ବରଙ୍କର ଧାର୍ମିକତାସ୍ୱରୂପ ହେଉ।

ଈଶ୍ବର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିଲେ, ଜଗତକୁ ନିଜ ସହିତ ମିଳନ କରାଉଥିଲେ → ଯେ ପାପ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପ ସ୍ୱରୂପ କଲେ।

୧ ତୀମଥୀ 2:5 କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ବର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଈଶ୍ବର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ; (6) ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଆପଣାକୁ ଦାନ କରି ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି।

ଏକ ପରମେଶ୍ବର + ପରମେଶ୍ବର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ, ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ (ଯିଏ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ହୋଇଥିବା ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ମିଳନ କରାଏ) ନିଶ୍ଚୟ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଦେଖନ୍ତୁ ୧ ତୀମଥୀ ୨:୫ ଏହି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଷୟରେ କଣ କହେ: "ମନୁଷ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ"। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନହେଲେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଠିଆ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ମାନବ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖନ୍ତୁ ୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୧୯ ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ କଣ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହେ: "ଈଶ୍ବର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିଲେ।" ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଈଶ୍ବର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନହେଲେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କେବଳ ଆଉ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ମୃତ୍ୟୁ ମାତ୍ର ହୋଇଯିବ, ଯାହା କାହାରି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ (ପାପ ଏବଂ ପାପର ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତି) ଯୋଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ "ଯୀଶୁ କିଏ" ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କେବଳ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୌଣ ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ। ପରିତ୍ରାଣର ସମସ୍ତ ମତବାଦ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।)

H6. ଡଣ୍ଡ ଉପରେ ଥିବା ସାପ — ଏକ ପୁରାତନ ଚିତ୍ର ଯାହା ସେ ନିଜ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ

ଗଣନା ପୁସ୍ତକ 21:8 ତେବେ ସଦାପୁତ୍ର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଗୋଟିଏ ବିଷାକୁ ସର୍ପର ନମୁନା ନିର୍ମାଣ କରି ପତାକା-ଦଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖ; ତହିଁରେ ସର୍ପଦ୍ରୁଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ତାହା ପ୍ରତି ଅନାଇଲେ ବଞ୍ଚିବ।” (9) ତହିଁ ମୋଶା ପିତ୍ତଳର ଏକ ସର୍ପ ନିର୍ମାଣ କରି ପତାକା-ଦଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଲେ; ତହିଁରେ ସର୍ପ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦଂଶନ କଲେ, ସେ ସେହି ପିତ୍ତଳ ସର୍ପ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତେ, ବଞ୍ଚିଲା।

ଯେ କେହି ଦଂଶିତ ହୋଇ ତାହା ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବ, ସେ ଜୀବିତ ରହିବ।

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ଡଣ୍ଡ, ଏବଂ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା କୁଶ

ଯୋହନ 3:14 ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରରେ ପିତ୍ତଳର ଏକ ସର୍ପକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଯିବେ (15) ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।” (16) କାରଣ ଈଶ୍ବର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। (17) ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ବର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ।

ମୋଶା ଯେପରି ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସର୍ପକୁ ଉଠାଇ ଟଙ୍ଗାଉଥିଲେ, ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ଟଙ୍ଗାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ → ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ସଂଖ୍ୟା ପୁସ୍ତକ ୨୧ ଓ ଯୋହନ ୩ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ସମ୍ପର୍କ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭାବିତ ହୋଇନାହିଁ। ଯୀଶୁ ନିଜେ ଆପଣା ପରିଚୟ ବିଷୟରେ ସିଧାସଳଖ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ କହିଥିଲେ। ମରୁଭୂମିରେ ମରିବାକୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାକୁ ଠିକ୍ କରିବାକୁ, ସାହସୀ ହେବାକୁ, ବା ଆରୋଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇ ନଥିଲା। ପରମେଶ୍ବର ଖମ୍ବ ଉପରେ ଉଠାଇଥିବା ବିଷୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଯେଉଁମାନେ ଚାହିଁଲେ, ସେମାନେ ଜୀବିତ ରହିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଦୁଇ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଏକାଠି ରଖି ଅଲୁତ ଅଂଶକୁ ଦେଖ। ଖମ୍ବ ଉପରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପିତ୍ତଳ ସର୍ପଟି ଠିକ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରୁଥିବା ବିଷୟ ପରି ଆକୃତିରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ। ପାଉଁଶ ମଧ୍ୟ କୁଶ ବିଷୟରେ ଏକ ସେହିପରି ଅଲୁତ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି, କହୁଥାଆନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପ ସ୍ୱରୂପ ହେଲେ, ଯଦିଓ ସେ ପାପ ଜାଣି ନଥିଲେ (୨ କରିନ୍ଥୀୟ ୫:୨୧)। ଆରୋଗ୍ୟଟି ଅଭିଶାପ ସହିତ ସମାନ ଆକୃତିରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା।)

I. ପିତା ନିଜେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ "ଈଶ୍ବର" ଓ "ପୁତ୍ର" ବୋଲି ଡାକନ୍ତି

I1. ଏବଂ 1:1 ଈଶ୍ଵର ଅତୀତରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି (2) ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି; ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ କରି ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; (3) ସେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରଭା ଓ ତାହାଙ୍କ ଚତୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ ମାର୍ଜନା କଲା ଉତ୍ତାରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵସ୍ଥ ମହାମହିମଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବେଶନ କରିଅଛନ୍ତି

ସେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କଥା କହିଛନ୍ତି + ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ ଜଗତସବୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ → ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ଉଲ୍ଲାସ, ଓ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି।

I2. ଏବଂ 1:5 କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ କେବେ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି, “ତୁମେ ଆମର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆମେ ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ?” ପୁନଶ୍ଚ, “ଆମେ ତାହାଙ୍କର ପିତା ହେବା, ଆଉ ସେ ଆମର ପୁତ୍ର ହେବେ?” **[G4416 prototokos ■]** (6) ପୁଣି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଥମଜାତଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ସେହି ସମୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ କହନ୍ତି, “ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତୁ।”

କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ କେବେ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି, “ତୁମେ ଆମର ପୁତ୍ର? → ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତୁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏବଂ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ସେହି ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ପୁତ୍ର ଏକ ଦୂତ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ କେବେ ହେଁ ଦୂତ ନ ଥିଲେ। ଏହି ବିନ୍ଦୁଟି ଏକ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ, ଯାହା ଏବେ ମାତ୍ର “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ” ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବିଷୟରେ ଅନେକ ପୃଷ୍ଠା ବ୍ୟୟ କରିଛି। ଏବଂ ଶବ୍ଦ ମାଲକ୍ ଏକ ଦୌତ୍ୟକୁ ନାମିତ କରେ। ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ନିଜ ପୁତ୍ର ପୁରାତନ ନିୟମର କେତେକ ସମୟରେ ସେହି ଦୌତ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବଂ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ କାହାରିକୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି।)

I3. ଏବଂ 1:8 ଅପର ପକ୍ଷରେ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ହେ ଈଶ୍ଵର, ତୁମର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ପୁଣି, ନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡ ତୁମର ରାଜ୍ୟର ଦଣ୍ଡ ଅଟେ।” (9) “ତୁମେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛ ଓ ଅଧାର୍ମିକତାକୁ ଘୃଣା କରିଅଛ, ତେଣୁ ଈଶ୍ଵର, ତୁମର ଈଶ୍ଵର, ତୁମର ସଙ୍ଗୀତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା, ତୁମକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରିଅଛନ୍ତି।” (10) ଆହୁରି, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ, ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତୁମ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ।” (11) “ସେହି ସବୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ; ଆଉ ସେହିସବୁ ବସ୍ତୁ ପରି କ୍ଷୟ ପାଇଯିବ,” (12) “ପୁଣି, ତୁମେ ଚାନ୍ଦର ପରି, ହିଁ ବସ୍ତୁ ପରି ସେହିସବୁ ଗୁଡ଼ାଲବ, ଆଉ ସେହିସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସର୍ବଦା ସମାନ, ପୁଣି, ତୁମର ବର୍ଷସମୂହ କେବେ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।”

ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେ କହନ୍ତି, ହେ ଈଶ୍ଵର, ତୁମ ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ → ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଆଦ୍ୟରେ ପୃଥିବୀର ମୂଳସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏବଂ ୧:୮ର ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ଶବ୍ଦ ପୁଣିଥରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ: “କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି।” ଏହା ଏବଂ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକଙ୍କ ଯାଣୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ମତାମତ ନୁହେଁ। ଏହା ପରମପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ। ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ “ହେ ପରମେଶ୍ଵର,” ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ତାପରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ “ପ୍ରଭୁ” ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏବଂ ପୁଣି ପୃଥିବୀ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଯଦି କେହି ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କେବେ ହେଁ ପରମେଶ୍ଵର ବୋଲି କୁହାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ପଦକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁଠାରେ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ବୋଲି ଡାକନ୍ତି।)

ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ — ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଲିଖିତ ଏକ ଗୀତ, ଓ ପିତା ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହା ଉକୃତ କରୁଛନ୍ତି

ଗୀତସଂହିତା 45:6 ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ; ତୁମର ରାଜଦଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଅଟେ। (7) ତୁମେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରେମ ଓ ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଘୃଣା କରିଅଛ; ଏହେତୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମର ମିତ୍ରଗଣ ଅପେକ୍ଷା ତୁମକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି।

ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ → ତୁମର ମିତ୍ରଗଣ ଅପେକ୍ଷା ତୁମକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦରୂପ ତୈଳରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି।

ଗୀତସଂହିତା 102:25 ତୁମେ ଆଦ୍ୟରୁ ପୃଥିବୀର ମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ; ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ତୁମର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ। (26) ସେସବୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ, ମାତ୍ର ତୁମେ ନିତ୍ୟ ଥିବ; ହିଁ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ସକଳ ବସ୍ତୁ ପରି ଜାଣି ହୋଇଯିବ; ଆଉ, ତୁମେ ପରିଧେୟ ବସ୍ତୁ ପରି ସେସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ଓ ସେସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ। (27) ମାତ୍ର ତୁମେ ସେହି ଅଟ ଓ ତୁମ ବଞ୍ଚିବାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।

ତୁମେ ଆଦ୍ୟରୁ ପୃଥିବୀର ମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛ; ପୁଣି → ମାତ୍ର ତୁମେ ସେହି ଅଟ ଓ ତୁମ ବଞ୍ଚିବାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ଏହା ଏକ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ପାଠକୁ ପାଖାପାଖି ପଢ଼ିବା ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। ଗୀତସଂହିତା ୪୫ ଏକ ବିବାହ ଗୀତ। ଗୀତସଂହିତା ୧୦୨ ବିପଦରେ ଥିବା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାର୍ଥନା। ଗୀତସଂହିତା ୧୦୨ରେ, ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ, ଯିଏ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ। ଉଭୟ ଗୀତସଂହିତା ବେଥଲହେମରେ ଯାଣୁଙ୍କ ଜନ୍ମର ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ୧ ଉଭୟ ଗୀତସଂହିତାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରେ। ଏବଂ ୧ ଉଭୟ ଗୀତସଂହିତାକୁ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ। ଏବଂ ୧ ଉଭୟ ଗୀତସଂହିତାକୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ କରେ। ମୂଳ ଗୀତସଂହିତା ଓ ଏବଂ ୧ର ଉଦ୍ଧୃତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଶବ୍ଦଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ବାଇବଲ ଏହି ଛୋଟ ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଲୁଚାଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୁଚାଏ ନାହିଁ। ଗୀତସଂହିତା ଏବଂ ଏବଂ ୧ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ, ତାହା ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପରିଚୟ ଯାହା ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କୁହାଯାଇଛି।)

J. ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ — ସେହି ପଦ ଯାହା ବିବାଦର ଅନ୍ତ ଆଣିଲା

J1. ଗୀତସଂହିତା 110:1 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ’ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଆମେ ତୁମ ଶତ୍ରୁଗଣକୁ ତୁମର ପାଦପୀଠ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆମ ଦକ୍ଷିଣରେ ବସ।” **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) ସଦାପ୍ରଭୁ ସିୟୋନଠାରୁ ତୁମ ପରାକ୍ରମ-ଦଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣ କରିବେ; ତୁମେ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ମଧ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କର।

ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସ → ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଦପୀଠ କରେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧ ର ଏହି ଗୋଟିଏ ପଂକ୍ତି ପ୍ରଥମ ପାଠରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅର୍ଥଠାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବହନ କରେ। ଇଂରାଜୀରେ, ଉଭୟ ଶବ୍ଦ “Lord” ଭାବରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି। ପାର୍ଥକ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ସୂଚନା ହେଉଛି ବଡ଼ ଅକ୍ଷର ବ୍ୟବହାର। ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ, LORD। ଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ମୁଦ୍ରିତ ନୁହେଁ। ଇଂରାଜୀ ତଳେ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ-ନାମ, ଯିହୋଭା (H3068)। KJV ରେ ବଡ଼ ଅକ୍ଷର ସର୍ବଦା ଅର୍ଥ ଯେ ମୂଳ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦଟି ଯିହୋଭା ଅଟେ। ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ଆଦୋନ (H113), ଯାହା ଏକ ପ୍ରଭୁ କିମ୍ବା ଶାସକ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ। ଏଠାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଏହି

ଶବ୍ଦର ରୂପଟି "ମୋର ପ୍ରଭୁ" ବୋଲି ପଢ଼ାଯାଏ। ଦାଉଦ, ଏହି ଗୀତ ଲେଖିଥିବା ବେଳେ, ଈଶ୍ଵର କାହା ସହିତ କଥା ହେଉଥିବାର ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଦାଉଦ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି। ଏବେ ସରଳ ପ୍ରଶ୍ନଟି ବିଚାର କରନ୍ତୁ। ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଭୁ କିଏ ଥିଲେ? ଉତ୍ତରଟି ଅଧିକ ଅଦ୍ଭୁତ ହୋଇଯାଏ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ମନେ ରଖନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ଵର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ନିଜ ପରିବାରରୁ, ପିତ୍ରି ପରେ ପିତ୍ରି ପରେ, ଆସିବେ। ଜଣେ ମଣିଷ ସାଧାରଣତଃ ନିଜର ପ୍ରପୌତ୍ରଙ୍କୁ "ମୋର ପ୍ରଭୁ" ବୋଲି ଡାକନ୍ତି ନାହିଁ।)

J2. ସେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, ଏବଂ କେହି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ

ମାଥୁରା 22:41 ଫାରୁଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ (42) “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ମତ କ’ଣ? ସେ କାହାର ସନ୍ତାନ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କର।” (43) ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ଦାଉଦ କିପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁ’ ବୋଲି କହନ୍ତି? (44) ‘ଯଥା, ପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଦ ତଳେ ରଖୁ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଆ।’ (45) ଅତଏବ, ଦାଉଦ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ‘ପ୍ରଭୁ’ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପ୍ରକାରେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ?” (46) ସେଥିରେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନଠାରୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ।

ଦାଉଦ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର? → ଆଉ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଚାର: ମାଥୁରା ୨୨:୪୧-୪୬ରେ ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କହିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଏହା ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଅନୁଭବିତ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। ଏହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭବିତ ରହିଛି, ଏବଂ ଏହାର ତଥାପି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ମେଳ ଖାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏବଂ ଦାଉଦ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଯାହା ଥିଲେ, ତାହା ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରଭୁ।)

J3. ମଣ୍ଡଳୀ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଦିନ ପିତର ସେହି ସମାନ ପଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ

ପ୍ରେରିତ 2:32 ଏହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ଉଠାଇଅଛନ୍ତି, ସେହି ବିଷୟରେ ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାକ୍ଷୀ। (33) ଅତଏବ, ଈଶ୍ଵର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରି ତାହାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସାଇ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ରାଜତ୍ଵ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି। (34) କାରଣ ଦାଉଦ ରାଜା ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ କହନ୍ତି, “ପ୍ରଭୁ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ (35) ‘ଆମେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଦତଳା କରି ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ଦକ୍ଷିଣରେ ବସିଥାଆ।’” (36) ଅତଏବ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ କୁଣ୍ଡରେ ବଧ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର, ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି।

ଦାଉଦ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରି ନାହାନ୍ତି → ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ କୁଣ୍ଡରେ ବିଦ୍ଧ କଲ, ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ କରିଅଛନ୍ତି।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ପ୍ରେରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ୨:୨୯-୩୬ରେ ପିତରଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ। ପିତରଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ କୌଣସି ଚତୁରତାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଦାଉଦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିଥିବା କାହା ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଦାଉଦ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିବାକୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ସମାଧି ଦେଖିପାରନ୍ତି, ପିତର କେତେକ ପଦ ପୂର୍ବରୁ କୁହନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି ଗୀତ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ନ ଥିଲା। ପିତର ତାହାପରେ ଏହି ଗୀତ କାହା ବିଷୟରେ ଥିଲା ତା’ର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି। ପିତର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ କୌଣସି ମୃତୁତା ବିନା ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି: “ସେହି ଯୀଶୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ କୁଣ୍ଡରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲ।” ପିତର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ “ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିପଦ୍ଧତାରେ” କହନ୍ତି।)

ଜ୪. ସେହି ସମାନ ଗୀତ ଆଉ ଏକ କଥା କହେ — ଏବଂ ଏହା ପତ୍ର ତାହା ଉପରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁକ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରେ

ଗୀତସଂହିତା 110:4 ସଦାପ୍ରଭୁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଥା କରିବେ ନାହିଁ, “ମଲ୍ଲକୀଶେଦକଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଶପଥ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟଥା କରିବେ ନାହିଁ → ମଲ୍ଲକୀଶେଦକଙ୍କ ରୀତି ଅନୁସାରେ ତୁମେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ।

ଏହା 5:5 ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମହାଯାଜକ ପଦର ଗୌରବ ନିଜେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ଗୌରବର ପଦ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମେ ଆମର ପୁତ୍ର, ଆଜି ଆମେ ତୁମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଅଛୁ।” (6) ପୁଣି, ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ମଲ୍ଲକୀଶେଦକଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ।”

ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମହାଯାଜକ ପଦର ଗୌରବ ନିଜେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି ନ ଥିଲେ → ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, “ତୁମେ ମଲ୍ଲକୀଶେଦକଙ୍କ ସଦୃଶ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ଅଟ।

ଏହା 7:3 ଏହାଙ୍କର ପିତା କି ମାତା କି ବଂଶାବଳୀର କିଆରୀ ଆୟୁର ଆରମ୍ଭ ଓ ଜୀବନର ଅନ୍ତ କିଛି ହିଁ ଜଣା ନାହିଁ; ସେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ କରାଯାଇ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଜକ ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି।

ନା ଦିନମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭ, ନା ଜୀବନର ଶେଷ → ସେ ସର୍ବଦା ଏକ ଯାଜକ ଭାବରେ ରହନ୍ତି।

ଏହା 7:24 କିନ୍ତୁ ସେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ହେବାରୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଯାଜକତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି। (25) ଅତଏବ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ନିତ୍ୟ ଜୀବିତ।

ସେ ସଦାକାଳ ରହନ୍ତି + ତାଙ୍କର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଯାଜକତ୍ଵ ଅଛି → ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ କିଛି ରହିଛି। ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦ ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହୁଥିବା ଜଣକୁ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିଥିବା, ନାମିତ କରେ। ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦ ସିୟୋନରୁ ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିବା ଏକ ରାଜାଙ୍କୁ ନାମିତ କରେ। ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦ ଇସ୍ରାଏଲର ଯାଜକତ୍ଵ ଅପେକ୍ଷା ପୁରାତନ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର, ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଥିବା ଏକ ଯାଜକଙ୍କୁ ନାମିତ କରେ, ଯାହା ଈଶ୍ଵର ଏକ ଶପଥ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଯାହା ଈଶ୍ଵର ପଛକୁ ନେବେ ନାହିଁ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଜାର ପଦବୀ ଏବଂ ଯାଜକର ପଦବୀକୁ ପୃଥକ ରଖୁଥିଲା। ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଉଭୟ ପଦବୀ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇ ନ ଥିଲେ। ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦ ଉଭୟ ପଦବୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହା ପୁଣି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ତାହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅନେକ ଅଧ୍ୟାୟ ବିତାଏ।)

K. କବରରୁ ଉଠାଯାଇ — ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିତ

K1. ଏହି ତଥ୍ୟ ନିଜେ, ଓ ଏହା କିପରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

୧ କରିନ୍ଥୀୟ 15:3 କାରଣ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପାଇଥିଲି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଏହି ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯଥା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ (4) ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ;

ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ + ସେ କବର ପାଇଲେ + ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ।

୧ କରିନ୍ଥୀୟ 15:20 କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାନିଦ୍ରାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ, ଏବଂ ନିଦ୍ରାଗତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଫଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

K2. ପୁନରୁତ୍ଥାନ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଣ ପ୍ରମାଣ କଲା

ରୋମୀୟ 1:3 ସେହି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଜାତ (4) କିନ୍ତୁ ଧର୍ମମୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ

ଶରୀର ଅନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଜାତ → ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ପାଉଲ ରୋମୀୟ ୧:୩-୪ରେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତରର ଦୁଇ ଅଂଶକୁ ଏକ ବାକ୍ୟରେ, ଅନୁକ୍ରମେ ରଖିଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଶରୀରରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଆସିଥିଲେ। ଯୀଶୁ କବରରୁ ବାହାରି ଆସି ଶକ୍ତିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଘୋଷିତ ହେଲେ। କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଦାବି କରିପାରନ୍ତି। କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି ଦାବି ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧୃତ ହୋଇ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା।)

K3. ପୁରାତନ ନିୟମ ଏହା ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲା

ଗୀତସଂହିତା 16:10 କାରଣ ତୁମେ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ପାତାଳରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ; କିଅବା ତୁମେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଜନକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ। (11) ତୁମେ ମୋତେ ଜୀବନର ପଥ ଦେଖାଇବ; ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥାଏ; ତୁମ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ନିତ୍ୟ ସୁଖଭୋଗ ଥାଏ।

କାରଣ ତୁମେ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ପାତାଳରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ → କିଅବା ତୁମେ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଜନକୁ କ୍ଷୟ ପାଇବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।

ପ୍ରେରିତ 2:29 ହେ ଭାଇମାନେ, ପିତୃକୁଳପତି ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ କହିପାରେ ଯେ, ସେ ମଲେ, ପୁଣି, ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଆଉ ତାଙ୍କର ସମାଧି-ସ୍ଥାନ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। (30) ରାଜା ଦାଉଦ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କର ଔରସଜାତ ଜଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ଇଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶପଥ କରି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲେ। (31) ଏହା ଜାଣିବାରୁ ସେ ଭବିଷ୍ୟତ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପାତାଳରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କ ଶରୀର କ୍ଷୟ ପାଇଲା ନାହିଁ।

ଦାଉଦ ମରି ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି → ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ।

K4. ଏବେ ପୁଣି — ସେ ନିଜେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି

ରୋମୀୟ 8:11 ଆଉ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ, ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ଯେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆପଣା ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିବେ।

ଯାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ, ସେ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି → ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଜୀବିତ କରିବେ।

ଗାଲାତୀୟ 2:20 ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କ୍ରୋଧରେ ହତ ହୋଇଅଛି; ମୁଁ ଆଉ ଜୀବିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ' ଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ମୁଁ ଶରୀରରେ ଆଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜୀବନଯାପନ କରୁଅଛି, ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରି ମୋ' ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯାପନ କରୁଅଛି।

ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ କ୍ରୋଧପିତ ହୋଇଅଛି → ମୁଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ' ଠାରେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି।

କଲସୀୟ 1:27 ଅଣସିଦ୍ଧଦାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱର ଗୌରବରୂପ ଧନ ଯେ କଅଣ, ତାହା ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ସେହି ନିଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ ଏହି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସେ ଗୌରବର ଭରସା ସ୍ୱରୂପ; [G3466 musterion ■]

ଏହି ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ = ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଗୌରବର ଭରସା।

ଯୋହନ 14:23 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମେମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା।

ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ସେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ → ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବୁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରାକୁ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ। ଯୀଶୁ ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବଞ୍ଚିଲେ। ଯୀଶୁ ଏକ ଛୋଟ ନଗରରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଲେ। ଯୀଶୁ ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ, କାଠ ଉପରେ, ନଗର ବାହାରେ ବସି ହେଲେ। ଯୀଶୁ କବରରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ। ବାଇବେଲ ବର୍ତ୍ତମାନ କହେ ଯେ ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହିଁ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ସର୍ବଦା ଯାହା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବେ ବି ଯୀଶୁ କିଏ, ସେ ବିଷୟରେ ଏକ ଡକ୍ ଜିତିବା ନ ଥିଲା। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ ସେହି ଜଣକ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି। ଯୋହନ ୧୪:୨୩ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ: "ଆମେମାନେ ଆସିବୁ।" ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୨ରେ ବାଇବେଲ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ବହୁବଚନ ସ୍ୱର ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି।)

L. ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସୁଛନ୍ତି — ଏବଂ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହେଉଥିବା ମନୋନୟନ

L1. ସେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାକୁ ଦେଖିବ

ପ୍ରକାଶିତ 1:9 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିବା ପରେ, ସେମାନେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ସେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନୀତ ହେଲେ, ଆଉ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚରରୁ ଘେନିଗଲା। (10) ସେ ଯାଉ ଯାଉ ସେମାନେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଅଛନ୍ତି; ଏପରି ସମୟରେ, ଦେଖ, ଶୁକ୍ଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଦୁଇ ଜଣ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। (11) ପୁଣି, ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକେ, କାହିଁକି ତୁମେମାନେ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଠିଆ ହୋଇଅଛ? ଏହି ଯେଉଁ ଯୀଶୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲ, ସେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆଗମନ କରିବେ।

ଏହି ଯେଉଁ ଯୀଶୁ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୃହୀତ ହେଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲ, ସେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆଗମନ କରିବେ।

ପ୍ରକାଶିତ 1:7 “ଦେଖ, ସେ ମେଘମାଳାରେ ଆଗମନ କରୁଅଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦିତଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବେ, ଆଉ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସକାଶେ ବିଳାପ କରିବେ। ହଁ, ସେହିପରି ହେଉ, ଆମେନ।”

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦିତଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ।

L2. 9 ଥେସଲନୀକୀୟ 1:7 ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଭାବରେ କ୍ଳେଶ ଦେବା ଓ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମେମାନେ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା, ଏହା ତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟର ବିଷୟ; **[G1557 ekdikesis ■]** (8) ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସୁସମାଚାର ମାନନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ (9) ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଦିନ ସେ ଆପଣା ସାଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବାକୁ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଲୋକସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚମତ୍କାରର ଦୃଶ୍ୟସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ଆସିବେ (କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛ) (10) ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରାକ୍ରମର ଗୌରବରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ଭୋଗ କରିବେ।

ପ୍ରକୃତିତ ଅଗ୍ନିରେ ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଓ ଯେଉଁମାନେ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉ ନେଉ → ସେତେବେଳେ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଙ୍କଠାରେ ମହିମାବିତ ହେବାକୁ ଆସିବେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: 9 ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୮ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। 9 ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୮ ଦୁଇଟି ଦଳର ନାମ ଦିଏ, ଏକ ଦଳର ନୁହେଁ। ପ୍ରଥମ ଦଳ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ସୁସମାଚାରକୁ ମାନନ୍ତି ନାହିଁ। ଜାଣିବା ଓ ମାନିବା ଏକା ପଦରେ ଏକାଠି ନାମିତ ହୋଇଛି। 9 ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୧୦ କୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯାହା ସେହି ସମାନ ବାକ୍ୟର ଅଂଶ। ଯୀଶୁଙ୍କର ସେହି ସମାନ ଆଗମନ ଯାହା ଏକ ଦଳ ପାଇଁ ଅଗ୍ନି, ତାହା ଅନ୍ୟ ଦଳ ପାଇଁ ମହିମା। ଏହା ଏକମାତ୍ର ଏକ ଘଟଣା। ସେହି ଘଟଣାର କେଉଁ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିର ହୁଏ, ପରେ ନୁହେଁ।)

L3. ପ୍ରକାଶିତ 19:11 ତତ୍ପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉନ୍ନତ ଦେଖିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଅଶ୍ୱ; ତାହାର ଆରୋହୀଙ୍କ ନାମ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ଓ ସତ୍ୟ; ନ୍ୟାୟ ରୂପେ ବିଚାର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। (12) ତାହାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ, ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଅନେକ ମୁକୃତ, ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି, ସେହି ନାମ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ। (13) ସେ ରକ୍ତ-ନିମଜ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କର ନାମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ।

ତାହା ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଗଲା → ତାହାଙ୍କର ନାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ପ୍ରକାଶିତ 19:16 ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରରେ, ତାହାଙ୍କ ଜଂଘଭାଗରେ ଏହି ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି “ରାଜାମାନଙ୍କ ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ।”

ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ଏବଂ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୨ରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପଂକ୍ତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯୀଶୁଙ୍କର ଏକ ନାମ ଲେଖା ଥିଲା ଯାହା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ, କେବଳ ସେ ନିଜେ ସେହି ନାମ ଜାଣିଥିଲେ। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନାମଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସମାନ ଅଂଶରେ ଦେଖାଯାଏ। ସେହି ନାମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ସତ୍ୟ। ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ। ରାଜାଧିରାଜ, ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ।)

L4. ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଫିଟାଗଲା

ପ୍ରକାଶିତ 20:11 ତତ୍ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଶୁଦ୍ଧବର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ ଓ ସେଠାରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି; ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପତାୟନ କଲା, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ସ୍ଥାନ ମିଳିଲା ନାହିଁ। (12) ପୁଣି, ମୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆଉ ପୁସ୍ତକସବୁ ଫିଟାଗଲା; ପରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଗଲା; ସେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣେ ମୃତମାନେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ। (13) ସମୁଦ୍ର ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ। (14) ତତ୍ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦରେ ପକାଗଲା। ଏହି ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ। (15) ଯାହାର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ହ୍ରଦରେ ପକାଗଲା।

ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଗଲା + ଆଉ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲାଗଲା, ଯାହା ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ → ଯେକେହି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନ ମିଳିଲା, ସେ ଅଗ୍ନିହ୍ରଦରେ ପକାଗଲା।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବନା: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୨ରେ ସିଂହାସନ ନିକଟରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ପୁସ୍ତକ ଦେଖାଯାଏ। ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ପୁସ୍ତକ ଲୋକମାନେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିରଖେ। ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ପୁସ୍ତକ ନାମଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିରଖେ, ଯାହାକୁ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ କୁହାଯାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୨ କେହି କର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଥିବା ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଥିଲେ ବୋଲି କହେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦:୧୫ କୁହେ ଯେ ଫଳାଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ବିଷୟ ହେଉଛି ଜଣଙ୍କର ନାମ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ।)

L5. ବାଇବଲ ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହେ, ସେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିବା ଚୟନ

ଯୋହନ 3:18 ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ।

ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଅଛି।

ଯୋହନ 3:36 ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ମାତ୍ର ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରହିଥାଏ।

ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି।

ରୋମୀୟ 6:23 କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ।

କାରଣ ପାପର ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ → କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ରୋମୀୟ ୬:୨୩ ଏହି ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟୟନର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଦ। ରୋମୀୟ ୬:୨୩ ଦୁଇଟି ଅଂଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଛୋଟ ବାକ୍ୟ। ପାପ ପାଇଁ ଏକ ପାଉଣା ଦେୟ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଦେୟ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ। ସେହି ଦେୟ ଦୁଇଟି ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ପରିଣୋଧ ହୁଏ। ହୁଏତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଦେୟ ନିଜେ, ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ପରିଣୋଧ କରନ୍ତି, ଅଥବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୀଶୁ ପୂର୍ବରୁ ପରିଣୋଧ କରିଥିବା ବିଷୟକୁ ଏକ ଉପହାର ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ଏହା ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଳ୍ପ। କେହି ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ ନେବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ମାର୍ଗ ବାଛିବା ସହିତ ସମାନ। ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ର "ଆସ, ଆମେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁ" ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୦ର ସିଂହାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ସେହି ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଡ଼କୁ ଗଢ଼ି ହେଉଛି। ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଏବେବି ସମୟ ଅଛି। ଯୀଶୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି।)

L6. ପ୍ରେରିତ 4:12 ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ; କାରଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ।”

ତାହାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାଠାରେ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ → କାରଣ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ।

ସମାପନ

ପ୍ରକାଶିତ 22:17 ଆମ୍ଭା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ। ପୁଣି, ଯେ ଶୁଣେ, ସେ କହୁ, ଆସ। ଯେ ଚୁଷାର୍ତ୍ତ, ସେ ଆସୁ; ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରେ, ସେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ କରୁ।

ଆମ୍ଭା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ। ପୁଣି → ସେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ କରୁ।

ଯୋହନ 3:17 ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ।

ଯେଣୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି → ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ।

(ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତାଧାରା: ବାଇବଲରେ ଥିବା ଶେଷ ନିମନ୍ତ୍ରଣର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି। ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି "ଯେକେହି"। ସେହି ଶବ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୃତ ଭାବରେ କାହାରିକୁ ବାଦ ଦିଏ ନାହିଁ। ଏହା ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ପଢୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ପୂର୍ବରୁ "ନାହିଁ" କହିଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଦ ଦିଏ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ, ଯିଏ ଏହି ସବୁକିଛି ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ "ଆସ" ବୋଲି କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ଆସି ଜୀବନ ଜଳ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।)

ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ — ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ଆସ, ଆମେମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁ:

- ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସାଦୃଶ୍ୟରେ
- ଦେଖ, ତାହା ଅତି ଉତ୍ତମ ଥିଲା
- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ

୨। ଯିଶାଇୟ ୬:୧୪ — ଦେଖ, ଏକ କୁମାରୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବ:

- ଏବଂ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିବ
- ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଇମାନୁୟେଲ ଡକାଯିବ
- ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଏମାନୁୟେଲ ଦେବେ

3. ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ 13:22 — ମାନୋହ ଆପଣା ଭାୟାକୁ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବା:

- କାରଣ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଷଧାରୀ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
- କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମେ ଠିଆ ହୋଇଅଛ, ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି
- କାରଣ ଆମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛୁ

4. ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧ — ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ' ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ମୋ' ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ:

- a) ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଦପୀଠ ନ କରେ
- b) ତୁମେ ତୁମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜତ୍ବ କର
- c) ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମର ପାଦପୀଠ କରେ

୫. ଏବ୍ରୀ ୧:୮ — କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ କହନ୍ତି, ହେ ଈଶ୍ବର, ତୁମର ସିଂହାସନ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଅଟେ:

- a) ଧାର୍ମିକତାର ରାଜଦଣ୍ଡ ତୁମ ରାଜ୍ୟର ରାଜଦଣ୍ଡ ଅଟେ
- b) ତୁମ ରାଜ୍ୟର ରାଜଦଣ୍ଡ ଏକ ନ୍ୟାୟ ରାଜଦଣ୍ଡ
- c) ଏବଂ ରାଜ୍ୟଭାର ତାହାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରହିବ

6. ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୮ — ପରମେଶ୍ବର ନିଜେ ହୋମ ପାଇଁ ମେଷଶାବକ ଯୋଗାଇ ଦେବେ:

- a) ଏବଂ ତାହା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଇସହାକ ଉପରେ ଥୋଇଲେ
- b) ଏହିପରି ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏକାଠି ଗଲେ
- c) ଅଗ୍ନି ଓ କାଠ ଦେଖ

୭। ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୯ — ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରୁ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ଦ୍ବାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ:

- a) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପରାକ୍ରମର ମହିମାରୁ
- b) ଯାହା ଦ୍ବିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ
- c) ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ମହିମାର ପ୍ରତାପରୁ

ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ତର: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

ଏହି ଉତ୍ତର ପଛରେ ଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନେ

ଏହି ଉତ୍ତର କେବଳ ଏକ ଲେଖକଙ୍କ ସ୍ବର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ। ମୋଶା, ଯିହୋଶୁୟ, ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ, ବଂଶାବଳୀ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ଲେଖକ, ଏବଂ ଦାଉଦ ସମସ୍ତେ ଏଥିରେ ଅବଦାନ ଦିଅନ୍ତି। ଏଥିରେ ଯିଶାଇୟ, ମୀଶା, ଏବଂ ମଲାଖୀ ମଧ୍ୟ ଅବଦାନ ଦିଅନ୍ତି। ମାଥୁର, ଲୁକା, ଏବଂ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଏହା କରନ୍ତି। ପିତର ପେଣ୍ଡିକସ୍ଟ ଦିନରେ କୁହନ୍ତି। ଫିଲିପ୍ ଏକ ମରୁଭୂମି ପଥରେ କୁହନ୍ତି। ପାଉଲ ଆଠ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖନ୍ତି। ଏବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି। ତାହା ପନ୍ଦର ସ୍ବର, ବାଇବେଲର ଅଠାଇଶ ପୁସ୍ତକ ଅତିକ୍ରମ କରି, ଆଦିପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟଠାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ସମସ୍ତ ପନ୍ଦର ସ୍ବର ଏକା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ସମାନ କଥା କୁହନ୍ତି।

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ କିପରି ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ହୁଏ

ଏକ ଛାୟା କିପରି ଆଲୋକକୁ ସୂଚିତ କରେ: ଇସାକଙ୍କ ପିଠିରେ ରଖାଯାଇଥିବା କାଠ (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୨) ଏବଂ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପିଠିରେ ରଖାଯାଇଥିବା କୁଣ୍ଡ (ଯୋହନ ୧୯:୧୭)। ଛାୟା ପର୍ବତ ଉପରେ ଦେଖାଗଲା। ଶରୀର ନଗର ବାହାରେ ଦେଖାଗଲା।

ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କେମିତି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ: ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧ରେ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ "LORD" ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରେ। ସେହି ଦୁଇଟି ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ଯିହୋବା (H3068) ଏବଂ ଆଦୋନ (H113)। ମାଥୁର ୨୨:୪୫ରେ ଯୀଶୁ ଯାହା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

→ ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କିପରି ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ: ଯୀଶୁ କେବଳ ସେହି ଜଣେ ନୁହଁନ୍ତି ଯିଏ ଆସିଲେ। ଯୀଶୁ କେବଳ ସେହି ଜଣେ ନୁହଁନ୍ତି ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଜଣେ ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ବାସ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି (କଲସୀୟ ୧:୨୭, ଗାଲାତୀୟ ୨:୨୦)।

ଏହା ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ କଣ ଅର୍ଥ ରଖେ: ପାପର ପାରିଶ୍ରମିକ ମୃତ୍ୟୁ। ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ (ରୋମୀୟ ୬:୨୩)। ଏହି ଦୁଇଟି ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଯାହା ଦ୍ବାରା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପର ଋଣ ପରିଶୋଧ କରେ।

ଅତିରିକ୍ତ ପଥ: ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୪ ଏବଂ ଏବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକର ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ମଲ୍ଲକୀଷେଦଙ୍କ ଯାଜକତ୍ବର ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷାକୁ ଖୋଲିଦିଏ। ଏହି ଶିକ୍ଷା ଏକ ରାଜା ଓ ଏକ ଯାଜକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବଠାରେ ମିଳିତ ହେବାର, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ପୁରାତନ, ଓ ଈଶ୍ବର ଯାହା ଫେରାଜ ନେବେ ନାହିଁ ଏପରି ଏକ ଶପଥ ଦ୍ବାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବିଷୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଏହି ଶିକ୍ଷା ନିଜର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନର ଯୋଗ୍ୟ।

→ ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋଚନା: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧:୨୭ର "ଆମେ" ଓ "ଆମର" ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ବିବରଣ ୬:୪ର "ଏକ ପ୍ରଭୁ" ଏକତ୍ର ମିଶି ପରମେଶ୍ବରତ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଖୋଲିଦିଏ। ପରମେଶ୍ବରତ୍ବ ଏକ ପରମେଶ୍ବର ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସମଗ୍ର ବାଇବେଲରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବରେ ନାମିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ କେବଳ ସେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟୟନର ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଛୁଇଁଥିଲା।

→ ପାର୍ଶ୍ବ ପଥ: ୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୭-୧୦ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୧-୧୬ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷା ଆଡ଼କୁ ଦ୍ବାର ଖୋଲିଛି। ଏହି ଶିକ୍ଷାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ନିଶ୍ଚିତତା, ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ଆକସ୍ମିକତା, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନ ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ରହିବାର ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ। ସ୍ବୟଃ ଭାବରେ କୁହ: ଶାସ୍ତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ନିଶ୍ଚିତତାକୁ ଘୋଷଣା କରେ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ସମୟସୂଚୀ ଦେବାକୁ ମନା କରେ (ମାଥୁର ୨୪:୩୬, ପ୍ରେରିତ ୧:୭)। ଏହି ସେବକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରାଗମନର ସମୟସୂଚୀ ଦେବାକୁ ମନା କରେ।

ଅତିରିକ୍ତ ପଥ: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩:୧୫, ସ୍ବାଇର ବଂଶ, ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବଂଶର ସମଗ୍ର ଧାରାକୁ ଖୋଲିଦିଏ। ଏହି ଧାରା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୮), ଦାରଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ (ଗୀତସଂହିତା ୧୩୨:୧୧) ଚାଲିଥାଏ, ଏବଂ ଗାଲାତୀୟ ୩:୧୬ରେ ସ୍ବୟଃ ଭାବେ ନାମିତ ହୋଇଛି।

→ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ: ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩୨ରେ ଯାକୂବ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ନାମ ପରାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ମନା କରାଗଲା (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୩୨:୨୯)। ମାନୋହ ଯିହୋବାଙ୍କ ଦୂତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ନାମ ପରାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ନାମଟି ପିଲିୟ (H6383), କାଣିହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଆଚର୍ଯ୍ୟ (ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଗଣ

୧୩:୧୮)। ତାହାପରେ ଯିଶାୟାସ କୁହନ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜାତ ହେଉଥିବା ଶିଶୁ ଆବର୍ଯ୍ୟ, ପେଲେ (H6382), ସେହି ସମାନ ମୂଳ ଶବ୍ଦରୁ, ତକାୟିବେ (ଯିଶାୟାସ ୯:୬)। ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯାହା ନାମ ଅଗୋଚର ରଖାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଏକ ଶିଶୁ ଉପରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ। ବାଇବେଲର ଶେଷରେ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ନାମ ଅଛି ଯାହା ତାହାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୨)। ନାମ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହି ନାମ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନରେ କୁହାଯାଉଥିବା ବୁଲନାରେ ଆହୁରି ଗଭୀର ଅଛି।

ଏକ ମୁକ୍ତ ଆମନ୍ତ୍ରଣ — ଆପଣ ଯେ କେହି ହୁଅନ୍ତୁ, ପଢ଼ିବା ଜାରି ରଖନ୍ତୁ

ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଅନେକ କଥା ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥାଇପାରେ। ଏକ ଖୋଜ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥାଇପାରେ। ଏକ ବିଚାର ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥାଇପାରେ। ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଆପଣ ମନରେ ରଖୁଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥାଇପାରେ। କାହାର ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ କୌତୂହଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଥାଇପାରେ। ଏହି ଖେପଯାଇବୁରେ ଥିବା ସବୁକିଛି ଆପଣଙ୍କର, ମୁକ୍ତ ଭାବରେ, ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ଭାଷାରେ। ଆମେ କେବେ ହେଁ ଆପଣଙ୍କର ନାମ ପଚାରୁନାହିଁ। ଆମେ କେବେ ହେଁ ଆପଣଙ୍କର ଦେଶ ପଚାରୁନାହିଁ। ଆମେ କେବେ ହେଁ ଆପଣ କଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ପଚାରୁନାହିଁ। ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇଁ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟର ସବୁକିଛି ଦେଇଥିଲୁ, ତଥାପି ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ କେବଳ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟଦେଇ ଗୋଟିଏ ପଥରେ ଚାଲିଥିଲା। ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ପୁନଃ ଆସୁଛନ୍ତି। କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠା ସେସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସମାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଏଠାରେ ଅଧିକ ଅଧ୍ୟୟନ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଦୟା ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ସହନଶୀଳତା ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଭକ୍ତିପରାୟଣତା ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଏଠାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ଅଧିକ ଅଧ୍ୟୟନ ଆସୁଛି। ଆପଣ ଯେକୌଣସି କ୍ରମରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିପାରିବେ। ଆପଣ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସମୟରେ ଆମର ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ କରନ୍ତୁ। ଏହି ଅଧ୍ୟୟନଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଆପଣ କେବେ ହେଁ ଆମର କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଆପଣ ନିଜେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକୁ ତୁଲାଇ ଦେଖିପାରିବେ।

ଏହା ପରେ ଆଉ ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆସୁଛି। ଆମେ ଏହା ଛପାଇ ରଖିବାର ଛଳନା କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ସେହି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଲୁଚାଯିବ ଅଛି। ସେହି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ହେଉଛି ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ଯାହା କହେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ। ଯଦି ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଅଧ୍ୟୟନ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହଁନ୍ତି, ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢ଼ନ୍ତୁ। ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହଁନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପଢ଼ନ୍ତୁ। କେହି ଗଣନା କରୁ ନାହାନ୍ତି। ଉଭୟ ପ୍ରକାରେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲା ରହିଥାଏ। ପାଉଲ ତଳେ ଥିବା ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ନଗରରେ କହିଥିଲେ ଯାହା ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଇଶ୍ୱର ନଥିବା ଦେବତାମାନଙ୍କ ବେଦୀରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ପାଉଲ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ସେହି ନଗରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି ନ ଥିଲେ:

ପ୍ରେରିତ 17:26 ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଓ ନିବାସର ସୀମା ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି (27) ସେମାନେ ଯେପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରି କାଳେ ଦରାଣ୍ଟି ଦରାଣ୍ଟି ତାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କାହାରିଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହାନ୍ତି।

ସେ ଏକ ରକ୍ତର ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ — ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତି ଓ ପାଆନ୍ତି + ସେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହାନ୍ତି।

ହିବୁ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ

“ଦୂତ / ବାର୍ତ୍ତାବାହକ” — **H4397 malak** — ପ୍ରେରିତ ଜଣେ; ଜଣେ ଦୂତ; ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ

ଏହି ଶବ୍ଦ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ବା ଦାୟିତ୍ୱର ନାମ ଦିଏ, ସୁଭାବର ନାମ ନୁହେଁ। ଏହି ଶବ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏହି ଶବ୍ଦ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏହି ଶବ୍ଦ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏହି ଶବ୍ଦ ନିଜଠାରୁ କେବେ ହେଁ କହେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ ଅଟେ। ଏହି ଶବ୍ଦ ନିଜଠାରୁ କେବଳ ଏହା କହେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ। ଚତୁର୍ଥୀର୍ଣ୍ଣର ବାଇବେଲ ପାଠ୍ୟ ବାକି ବିଷୟ କହିଥାଏ। ଚତୁର୍ଥୀର୍ଣ୍ଣର ବାଇବେଲ ପାଠ୍ୟ ଏହି ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ବାକି ବିଷୟ ପ୍ରକୃତରେ କହିଥାଏ।

“ଇଶ୍ୱର” — **H430 elohim** — ପରମେଶ୍ୱର; ଦେବତାମାନେ; ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର

ଏଲୋହିମ୍ ଏକ ବହୁବଚନ ରୂପ। ଏଲୋହିମ୍ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ପାଇଁ ଏକବଚନ କ୍ରିୟା ସହିତ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ। ଏହି ଶବ୍ଦଟି ନିଜେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନ ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରୁଛି ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ବହନ କରେ।

“ସଦାପ୍ରଭୁ” — **H3068 Yehovah** — ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ନାମ, ଯାହା KJVରେ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ LORD ଭାବରେ ଲେଖାଯାଇଛି। ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଯେଉଁଠି ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ LORD ଦେଖାଯାଏ, ସେଠାରେ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ LORD ତଳେ ଥିବା ଏବ୍ରୀ ନାମ ହେଉଛି ଯିହୋବା।

“ପ୍ରଭୁ” — **H1113 adown** — ପ୍ରଭୁ; ସ୍ୱାମୀ; ମାଲିକ; ଶାସନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି

ଶୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧ରେ, ଆଡୋନ୍ (adown) ର ରୂପ 'ମୋର ପ୍ରଭୁ' ଭାବରେ ପଠିତ ହୁଏ। ଆଡୋନ୍ ଏକ ଭିନ୍ନ ଏବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ଯିହୋବାଠାରୁ, ଯେ ସେହି ପଦରେ ଦାରଦଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି।

“ଏକ” — **H259 echad** — ଏକ; ମିଳିତ; ପ୍ରଥମ

"ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ସଦାପ୍ରଭୁ" ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଏକାଦ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତକୁ ଏକ ଦିନ କୁହାଯିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକାଦ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏକ ଶରୀର ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକାଦ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ।

“ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର” — **H3173 yachiyd** — କେବଳ; ଏକମାତ୍ର; ଏକାକୀ; ପ୍ରିୟ
ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଦିନିଅର ଅଲଗା ଭାବରେ "ତୁମର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି। ଯାଖୀଦ୍ (Yachiyd) ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଓ ଅନୁତାପ।

“କାଠ / ବୃକ୍ଷ” — **H6086 ets** — ଏକ ଗଛ; କାଠ; କାଠ ସାମଗ୍ରୀ; ଏକ ପତା; ଏକ ଛଡ଼ି
“ଏହା” ଏକ ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଯାହା ଜୀବିତ ବୃକ୍ଷ ଓ କଟା କାଠ ଉଭୟକୁ ବୁଝାଏ। ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଶବ୍ଦ, ଯାହା ଅବହାମ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଥିବା କାଠ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା।

“ଅଭୁତ” — **H6382 pele** — ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; ଏକ ଚମତ୍କାର; ବୁଝାମଣାର ବାହାରେ ଥିବା କିଛି
ପେଲେ ଯିଶାଇୟ ୯:୨ ରେ ସେହି ଶିଶୁକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ନାମ ଅଟେ।

“ରହସ୍ୟ / ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ” — **H6383 piliy** — ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; ଜାଣିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ
ପିଲୀ ସେହି ଶବ୍ଦ ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ମାନୋହକୁ ଆପଣା ନାମ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତି। ପିଲୀ ଯିଶାଇୟ ୯:୨ରେ ଥିବା ପେଲେ ନାମ ସହିତ ସମାନ ମୂଳରୁ ଆସିଛି।

“କୁମାରୀ” — **H5959 almah** — ଏକ ଯୁବତୀ ଅବିବାହିତ ସ୍ତ୍ରୀ; ଏକ କୁମାରୀ; ଏକ କନ୍ୟା
ଯିଶାଇୟ ୬:୧୪ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ଅଲ୍ଲା (Almah)।

“ଇମାନୁୟେଲ୍” — **H6005 Immanuwel** — ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଇଶ୍ୱର
ଇମାନୁୟେଲ୍ ଏକ ନାମ, ଯାହା ନିଜେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ। ମାଥୁର ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ନାମର ଅନୁବାଦ କରନ୍ତି।

“ସେନାପତି / ରାଜକୁମାର” — **H8269 sar** — ଏକ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତି; ଏକ ମୁଖ୍ୟ; ଏକ ସେନାପତି; ଏକ ରାଜକୁମାର; ଏକ ଶାସକ
ଯିରୀହୋ ବାହାରେ ଖୋଲା ଖଣ୍ଡ ଧରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଦାବି କରୁଥିବା ଉପାଧି ହେଉଛି ସର୍।

“ମୁଁ ଅଛି” — **H1961 hayah** — ହେବା; ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବା; ପରିଣତ ହେବା
ଜୁଲିନ୍ଦା ବୁଦା ନିକଟରେ "ମୁଁ ଯେ ମୁଁ ଅଟେ" ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ମୂଳ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ହାୟାହ।

ଗ୍ରୀକ୍ ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ

“ବାକ୍ୟ” — **G3056 logos** — ଏକ ଶବ୍ଦ; ଏକ ଉକ୍ତି; କଥିତ ବିଷୟ; ଚିନ୍ତାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି
ଯୋହନ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରକୁ ଏକ ଜନ୍ମ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯୋହନ ଯୋହନ ସୁସମାଚାରକୁ ଆଦ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି।

“ବାସ କଲେ” — **G4637 skenoo** — ତମ୍ବୁ ପକାଇବା; ଛାଉଣି କରିବା; ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରିବା
“ବାକ୍ୟ ମାଂସ ହେଲେ ଓ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ” ଏହି ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ ଇଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଠିକ୍ ଯେପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତମ୍ବୁରେ ବାସ କରେ।

“ଏକଜାତ” — **G3439 monogenes** — ଏକମାତ୍ର ଜାତ; ଏକ ପ୍ରକାରର; ନିଜ ପ୍ରକାରର ଏକମାତ୍ର
ମୋନୋଜେନେସ୍ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଏବଂ ୧୧:୧୭ରେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ମୋନୋଜେନେସ୍ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି।

“ଘୋଷିତ” — **G1834 exegeomai** — ବାହାର କରି ଆଣିବା; ବାହାର କରିବା; ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କହିବା; ଜଣାଇବା
କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି। ଏକମାତ୍ର ଜାତ ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇପାରେ।

“ମେଲାପିତ” — **G2644 katallasso** — ଶତ୍ରୁତାରୁ ମିତ୍ରତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା; ଅନୁଗ୍ରହକୁ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଆଣିବା
କାତାଲାସୋ (katallasso) ଏକ ଶବ୍ଦରେ କ୍ରୀଷ୍ଣର ସମସ୍ତ କାରଣକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ।

“ମିଳନ” — **G2643 katallage** — ଅନୁଗ୍ରହର ପୁନଃସ୍ଥାପନ; ଦୁଇ ପୃଥକ ପକ୍ଷର ପୁନଃମିଳନ
କାତାଲାସୋ ଉପରୋକ୍ତ କାତାଲାସୋର ସମାନ ମୂଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି। କାତାଲାସୋ ମେଲମିଳାପର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନାମିତ କରେ (ଅଲଗା ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିତ୍ରତାର ପୁନଃସ୍ଥାପନ)। କାତାଲାସୋ ସେହି ମେଲମିଳାପର ଫଳାଫଳକୁ ନାମିତ କରେ।

“ମୁକ୍ତି” — **G859 aphasis** — ପଠାଇ ଦେବା; ମୁକ୍ତ କରିବା; ଛାଡ଼ି ଦେବା; କ୍ଷମା
ରକ୍ତପାତ ବିନା ପାପର ମୋଚନ ହୁଏ ନାହିଁ।

“ରହସ୍ୟ” — **G3466 musterion** — ଏକ ରହସ୍ୟ; ଏକଦା ଗୁପ୍ତ ଥିବା ଓ ଏବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା କିଛି
ବାଇବେଲରେ, ଏକ ରହସ୍ୟ କେବେ ହେଲେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଥିବା ଏକ ପ୍ରହେଳିକା ନୁହେଁ। ବାଇବେଲର ରହସ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଗୁପ୍ତ କଥା ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର କହିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ।

“ପ୍ରତିଶୋଧ” — **G1557 ekdikesis** — ଯାହା ନ୍ୟାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ; ଅନ୍ୟାୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଶୋଧନ
୨ ଥେସଲନୀକୀୟ ୧:୮ରେ ଏକତିକେସିସ୍ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ଏକତିକେସିସ୍ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ କ୍ରୋଧକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ। ଏକତିକେସିସ୍ ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ନ୍ୟାୟ।

“ପ୍ରଥମଜାତ” — **G4416 prototokos** — ପ୍ରଥମଜାତ; ପ୍ରଥମେ ଜନ୍ମିତ

ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି "ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ।"

SOURCES & CREDITS

Scripture: Oriya Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).